



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, το «αρνίον» και οι 144.000 στο όρος Σιών. Στο μέσον οι 3 άγγελοι και κάτω η πτώση της Βαβυλώνας.

**«...ψάλατε τω Κυρίω, τω κατοικούντι εν Σιών».** (Ψαλμ. 9:12)

**Θ. Η ωδή των 144.000, τα μηνύματα των 3 αγγέλων, ο θερισμός και τρύγος της γης.**

Νοέμβριος 2018

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

**...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ**

**Και** εἶδον, και ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, και μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ και τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**14-2** και ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν και ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· και ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα, ὡς κιθαρῶδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

**14-3** και ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου και ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων και τῶν πρεσβυτέρων· και οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

**14-4** οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ και τῷ ἀρνίῳ·

**14-5** και οὐχ εὐρέθη ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ἄμωμοι γάρ εἰσιν.

**14-6** Και εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσει ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς και ἐπὶ πᾶν ἔθνος και φυλὴν και γλῶσσαν και λαόν,

**14-7** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τὸν Κύριον και δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, και προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν και πηγὰς ὑδάτων.

**14-8** και ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

**14-9** Και ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· εἶ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον και τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, και λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

**Και** εἶδα, και να! Το Ἀρνίο να ἔχει σταθεῖ πάνω στο ὄρος Σιών, και μαζί του ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες να ἔχουν τὸ ὄνομά του και τὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα του γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους.

**14-2** Και ἀκουσα φωνὴ ἀπὸ τον ουρανὸ σαν βοή νερῶν πολλῶν και σαν φωνὴ βροντῆς μεγάλης, και ἡ φωνὴ που ἀκουσα ἦταν ὅπως κιθαριστῶν που παίζουν με τις κιθάρες τους.

**14-3** Και τραγουδοῦν ὠδὴ καινούργια μπροστά στο θρόνο και μπροστά στα τέσσερα γεμάτα ζωὴ ὄντα, και στους πρεσβυτέρους. Και κανεὶς δεν μπορούσε να μάθει τὴν ὠδὴ παρά μόνο οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οἱ αγορασμένοι ἀπὸ τὴ γῆ.

**14-4** Αυτοὶ εἶναι που δεν μολύνθηκαν με γυναῖκες, γιατί εἶναι παρθένοι· αυτοὶ εἶναι που ακολουθοῦν τὸ Ἀρνίο ὅπου κι αν πηγαίνει. Αυτοὶ αγοράστηκαν ἀπὸ τους ἀνθρώπους, ἀπαρχὴ για τὸ Θεὸ και τὸ Ἀρνίο,

**14-5** και στο στόμα τους δε βρέθηκε ψεῦμα· εἶναι δηλ. ἄμωμοι.

**(Τα μηνύματα των τριῶν ἀγγέλων)**

**14-6** Και εἶδα ἄλλο ἄγγελο να πετᾶ μεσοῦρανα, ἔχοντας εὐαγγέλιο αἰώνιο, για να εὐαγγελίσει ὅσους κάθονται πάνω στη γῆ και σε κάθε ἔθνος και φυλὴ και γλῶσσα και λαό,

**14-7** λέγοντας με φωνὴ μεγάλη. Φοβηθεῖτε τὸ Θεὸ και δώστε σ' αὐτὸν δόξα, γιατί ἦρθε ἡ ὥρα τῆς κρίσης του, και προσκυνήστε αὐτὸν που ἔκανε τον ουρανὸ και τὴ γῆ και τὴ θάλασσα και πηγές με νερά.

**14-8** Και ἄλλος ἄγγελος, δεύτερος, ἀκολούθησε λέγοντας. Ἐπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλῶνα ἡ μεγάλη, που ἀπὸ τὸ κρασί του θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς ἔχει ποτίσει ὅλα τα ἔθνη.

**14-9** Και ἄλλος ἄγγελος, τρίτος, τους ἀκολούθησε λέγοντας με φωνὴ μεγάλη. Αν κάποιος προσκυνεῖ τὸ θηρίο και τὴν εἰκόνα του, και λαβαίνει τὸ χάραγμα πάνω στο μέτωπό του ἢ πάνω στο χεῖρι του,

**14-10** και αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

**14-11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

**14-12** Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

**14-13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· γράψον, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

**14-10** και αυτός θα πει από το κρασί του θυμού του Θεού που είναι παρασκευασμένο ανέρωτο μέσα στο ποτήρι της οργής του και θα βασανιστεί με φωτιά και θείαφι μπροστά στους αγίους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο.

**14-11** Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων, και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και αν κάποιος λαβαίνει το χάραγμα του ονόματός του.

**14-12** Εδώ (θα φανεί) η υπομονή των αγίων, εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη προς τον Ιησού.

**14-13** Και άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Γράψε. Μακάριοι οι νεκροί, που πεθαίνουν από τώρα, (αφού έζησαν) αρεστά στον Κύριο. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυτούν από τους κόπους τους· τα δε έργα τους ακολουθούν μαζί τους.

### **1.01. Η ωδή των «144.000» αμώμων.**

Βλέπει ο Ιωάννης **«το Αρνίο να έχει σταθεί πάνω στο όρος Σιών»**. Αρνίον ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ενώνοντας στο πρόσωπό Του τη Θεία με την ανθρώπινη φύση, δηλώνεται ως αρνίο όταν πρέπει να τονισθεί ότι ως άνθρωπος **«κατέκρινε την αμαρτία με τη σάρκα Του»** διά της οποίας παθών και σταυρωθείς, με δικαιοσύνη<sup>1</sup> και όχι με την απεριόριστη δύναμή Του, **«μας ελευθέρωσε από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου»**. (Ρωμ. 8:2,3).

**«Χωρίς αμφιβολία ομολογείται ότι Αρνίον είναι ο Χριστός»** λέει και ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας.<sup>2</sup> Όταν ο Χριστός προβάλλεται ως αρνίον τότε είναι εύκολα αντιληπτόν ότι τα σωτήρια για μας πάθη τα υπέμεινε η ανθρώπινη φύση Του και όχι η θείκη. Αλλά, επίσης, για να είναι φανερό ότι όσα έπραξε ο Χριστός σαν άνθρωπος ήταν σε πλήρη συμφωνία με το θέλημα του Πατρός<sup>3</sup> και έφεραν στους πιστούς και Αυτού την ευλογία, θεία δύναμη και χάρη, γι' αυτό γράφεται ότι οι **«εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες να έχουν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους»**. Κάθε πιστός, και οι 144.000, έχουν **διά του αγίου Βαπτίσματος** συνταφεί με το Αρνίον - Χριστό<sup>4</sup> και έχουν κατόπιν λάβει την ευλογία του Πατρός, που είναι ευλογία και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, από το ακολουθούν **μυστήριο του Αγίου Χρίσματος** για να αρχίσουν νέα ζωή, απαλλαγμένη από την αμαρτία.

Εδώ, επομένως, ο Ιωάννης αναφέρεται στα **δύο μυστήρια** διά των οποίων όλοι οι πιστοί, και οι 144.000, λαμβάνουν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος: Πρώτα με το **άγιο Βάπτισμα** με το οποίο συντασσόμαστε με τον παθόντα και ταφέντα Χριστό ως Αρνίο και μετά με **το άγιο Χρίσμα** με το οποίο έχοντας συμφιλιωθεί ήδη διά του Αρνίου με τον Υιό, και τον αποστείλαντα Αυτόν Πατέρα, δεχόμεθα και την ευλογία του Αγίου Πνεύματος.

Επισημαίνεται έτσι ότι άλλη οδός από την Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού για σωτηρία

<sup>1</sup> Κατά τον άγιο Διονύσιο, και τη σελ. 52 του Η τεύχους. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>2</sup> Οι αναφορές στον άγιο Ανδρέα είναι από το «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του κ. Γ. Μαυρομάτη, εδώ τη σ. 224.

<sup>3</sup> Καθώς είπε ο Ιησούς: «*ότι ου ζητώ το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντος με Πατρός*». (Ιω. 5:30).

<sup>4</sup> «*...συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν*». (Ρωμ. 6:4)

και αγιασμό δεν υπάρχει, καθώς είναι επιβεβλημένο να υπάρχουν αληθινά και όχι εικονικά Μυστήρια, όπως έχουν οι αιρέσεις. Αποκαλύπτοντας δηλ. το μέλλον ο Ιωάννης, ως μέγας Θεολόγος της Εκκλησίας, προφυλάσσει τις ψυχές των πιστών από τις αιρέσεις. Θα μπορούσε να έχει αναφερθεί συνοπτικά σε ένα όνομα που περικλείει όλη τη χάρη: **το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού** για το οποίο ο Πέτρος είπε ότι **«δεν υπάρχει άλλο όνομα υπό τον ουρανόν που να έχει δοθεί στους ανθρώπους με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε»**. (Πρ. 4:12). Αλλά προγνωρίζοντας την εισαγωγή των αυτοματοποιήσεων σε όλους τους τομείς των σύγχρονων κοινωνιών, ο Ιωάννης εμποδίζει την αυτοματοποίηση και της πνευματικής ζωής από τις διάφορες πλάνες που επαγγέλλονται χάρη στους πιστούς με αυτόματο τρόπο χωρίς προηγούμενη συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Θεό διά των μυστηρίων της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Γιατί **τότε τα πονηρά πνεύματα διατηρούν την εξουσία τους**. Και συμβαίνει ότι και με τους υιούς του Ιουδαίου αρχιερέως Σκευά που επιχειρήσαν εξορκισμούς στο όνομα του Ιησού, αλλά το πονηρό πνεύμα τους επιτέθηκε αφήνοντάς τους γυμνούς και τραυματισμένους και λέγοντάς τους: **«Τον Ιησού γνωρίζω και τον Παύλο τον ξέρω καλά, αλλά εσείς ποιο είστε»;** (Πρ. 9:15).

Διά των μυστηρίων, λοιπόν, οι πιστοί καθαρίζονται, γίνονται μέλη Χριστού και ανήκουν στην Εκκλησία. **«Όρος Σιών λέγεται η αγία Εκκλησία, διά το υψηλόν των δογμάτων αυτής, και ο Ουρανός, το κατοικητήριο των δικαίων ψυχών»** λέει ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος.<sup>5</sup> **«Προσήλθατε σε Σιών όρος και σε πόλη Θεού ζώντος, Ιερουσαλήμ επουράνια, και μυριάδες αγγέλων»** λέει για την Εκκλησία ο απόστολος Παύλος (Εβρ. 12:22). Και ο Δαβίδ μας προσκαλεί: **«ψάλατε στον Κύριο, τον κατοικούντα στη Σιών, αναγγείλατε στα έθνη τα επιτηδεύματα αυτού»**. (Ψαλμ. 9:12). Αλλά ο καιρός να αναγγελθούν στα έθνη τα σωτήρια επιτηδεύματα του Κυρίου ήρθε μετά την Ανάστασή Του, οπότε Σιών είναι πάλι η Εκκλησία.<sup>6</sup> Παρόμοιο είναι και το εξής: **«και εγενήθη εν ειρήνη ο τόπος Αυτού, και το κατοικητήριο Αυτού εν Σιών· εκεί συνέτριψε τα κράτη των τόξων, όπλον και ρομφαίαν και πόλεμον»**. (Ψαλμ. 75:3,4). Δεν υπάρχει τοποθεσία με μόνιμη ειρήνη πάνω στη Γη, ούτε στη θέση Σιών, μόνο η Εκκλησία που είναι το κατοικητήριο του Χριστού, είναι η «Σιών» της διαρκούς ειρήνης. Και **«γνωστικός είναι ο κατοικών στη "Σιών", θεωρώντας με το νου του την ευπρέπεια των θείων»**,<sup>7</sup> λέει ο άγιος Μάξιμος.

Στο 7ο κεφάλαιο ο Ιωάννης είχε επίσης πει για «144.000» αληθινούς δούλους του Θεού που σφραγίζονται πάνω στα μέτωπά τους για να γλυτώσουν από τις επερχόμενες συμφορές, που (σαν αποτέλεσμα των αμαρτιών των ανθρώπων) επρόκειτο να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα.<sup>8</sup> (7:2,3). Σ' αυτούς περιλαμβάνονται και εξ Ιουδαίων Χριστιανοί, όπως είπαμε στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης.

Στο παρόν (14ο) κεφάλαιο, ο Ιωάννης μιλάει για μια μερίδα πιστών που ξεχωρίζουν από τους άλλους γιατί **είναι άμωμοι**. Αριθμούνται και αυτοί σαν «144.000» επειδή προήλθαν από τους Αποστόλους και τους διαδόχους των. **«Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες (144.000) που αναφέρονται στη συνέχεια, ή δείχνουν τη μεγάλη πνευματική καρποφορία, που έφερε το κήρυγμα των αποστόλων, δηλαδή στον καθένα η χάρης έκανε δώδεκα χιλιάδες πιστούς που είναι τέλειος αριθμός (επειδή περιέχει χιλιάδες, εκατοντάδες και δεκάδες Ανδρ. - Αρέθ.) ή σημαίνουν**

<sup>5</sup> «Ερμηνεία εις την ιεράν Αποκάλυψιν», έκδοση Ρηγοπούλου σ.135.

<sup>6</sup> Ο Κύριος με αφορμή τη θεραπεία της Χαναναίας είπε τότε στους Αποστόλους: **«Δεν στάλθηκα (από τον Πατέρα Μου) παρά στα πρόβατα τα απολεσθέντα του οίκου Ισραήλ»**. (Ματθ. 15:24). Ενώ μετά την Ανάσταση: **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη»**... (Ματθ. 28:19).

<sup>7</sup> Εκδόσεις Βυζάντιο, τ. 14B, σελ. 194.

<sup>8</sup> Περισσότερα στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

τους παρθένους της Νέας Διαθήκης, που είναι όμως παρθένοι «και κατά τον έσω, και κατά τον έξω άνθρωπον» (Ανδρ.). Διότι στους παλαιούς υπήρχε σπανία η παρθενία, και αναφέρεται σε πάρα πολύ λίγους. Τα μέτωπα όλων αυτών «με το φως του θείου προσώπου σφραγίζονται»<sup>9</sup> (Ανδρ. - Αρέθ.)... (Μαυρομ. σ. 224).

**1.02. Για να δούμε τους 144.000 βαθύτερα**, σε σχέση με την αρετή τους, χρειάζεται να θυμηθούμε, από το Γ τεύχος, ότι: Το 4+40+100, όλο σε χιλιάδες, δηλώνει τους Χριστιανούς, που με τη μελέτη του λόγου του Θεού ο οποίος έχει κέντρο τα **4 ευαγγέλια**, και με την υπομονή τους στις κακοπάθειες ή και την εκούσια άσκηση την οποία περνούν σαν **σαρακοστή (40ή)**, επιτυγχάνουν την τελεία εφαρμογή των 10 εντολών, δηλαδή την **τελεία αρετή που υποδηλώνεται από το εκατό (100)**. Διότι «**ο αριθμός εκατό την τελεία αρετή σημαίνει, καθώς έχει την θεία δεκάδα των εντολών δεκαπλασιασμένη**» λέει ο άγιος Μάξιμος. Σ' αυτή την τελειότητα που υπονοείται από την ηλικία του, των 100 ετών, όταν έφθασε ο Αβραάμ, γίνεται πατέρας του Ισαάκ...<sup>10</sup>

**«Ο αριθμός σαράντα (40) έχει σε πολλά σημεία ληφθεί από την Θεόπνευστο Γραφή σαν να προκαλεί κάκωση. Όπως οι κακοπαθήσαντες στην έρημο Ισραηλίτες 40 χρόνια, και οι ίδιοι που δούλεψαν στην Αίγυπτο για 400 χρόνια. Αλλά και ο κόσμος αυτός στον οποίο την κάκωση υπομένομε συνίσταται από τέσσερα στοιχεία»**, λέει ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής.<sup>11</sup>

Όπως τέσσερεις (4) είναι οι από όλους αντιληπτές διαστάσεις του υλικού κόσμου (3 του χώρου και ο χρόνος) έτσι και **τέσσερεις (4) είναι οι γενικές αρετές** με τις οποίες προσδιορίζομαστε πνευματικά: **φρόνηση, ανδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη**.

Επειδή δεν βρίσκονται όλοι στο ίδιο πνευματικό επίπεδο όταν υπομένουν πειρασμούς ή κάνουν άσκηση, δεν υποδεικνύεται με τον αυτό αριθμό (40) το ίδιο κατόρθωμα ή ο ίδιος αγώνας. Έτσι πχ οι Ιουδαίοι, τους οποίους νομοθέτησε ο Μωυσής να νηστεύουν σαράντα ημέρες, κατόρθωσαν απλώς την **αποχή από τα πρακτικά αμαρτήματα**, γιατί ήταν πνευματικά νήπιοι. Ο προφήτης Ηλίας όταν νηστεύει σαράντα ημέρες κάνει ανώτερο αγώνα, προφυλάσσοντας το νου του από συγκαταθέσεις, διότι το προφητικό του χάρισμα αυτήν ακριβώς, την αποχή από συγκαταθέσεις, απαιτεί. **Ο Κύριος, τέλος, νηστεύοντας 40 ημέρες, μας δείχνει πως να γίνουμε ανώτεροι με τη δύναμή Του, όχι μόνο από πρακτικά αμαρτήματα και συγκαταθέσεις, αλλά ακόμη και από λεπτές εμπαιθείς φαντασίες.**<sup>12</sup>

Αντιλαμβανόμαστε έτσι ότι το 40.000, ή τέσσερεις μυριάδες όπως αλλιώς αναφέρεται, εκφράζει κατά τον καλύτερο τρόπο όσους έχουν τις **τέσσερεις γενικές απάθειες στην τελειότητά τους**, οι οποίες αποκτώνται διά των τεσσάρων γενικών αρετών:

**«Πρώτη απάθεια είναι η παντελής αποχή από την αμαρτία την πραγματοποιούμενη με έργα, η οποία παρατηρείται στους αρχαρίους. Δεύτερα είναι η παντελής αποβολή των εμπαιθών λογισμών, η οποία βρίσκεται στην ανώτερη (από τους αρχαρίους) τάξη. Τρίτη είναι η περί τα πάθη παντελής ακινησία, που συμβαίνει σε όσους βρίσκονται ακόμη ψηλότερα. Και τέταρτη είναι η παντελής κάθαρση και από αυτή τη λεπτή φαντασία των παθών, που απαντάται μόνο στους τελείους».**<sup>13</sup> Όλα αυτά απαιτούν άσκηση.

<sup>9</sup> Και ο Δαβίδ λέει: «**Εσημειώθη πάνω μας το φως του προσώπου Σου Κύριε**». (Ψαλμ. 4:7)

<sup>10</sup> «**Ο δὲ ἑκατὸν ἀριθμὸς τὴν τελείαν ἀρετὴν σημαίνει, ὡς ἔχων δεκαπλουμένην τὴν θείαν δεκάδα τῶν ἐντολῶν· εἰς ἣν φθάσας ὁ Ἀβραὰμ πατὴρ γίνεται τοῦ μεγάλου Ἰσαάκ, νεκρὸς κατὰ φύσιν, ζωῆς καὶ χαρᾶς γεννήτωρ κατὰ πνεῦμα γενόμενος**». (55η προς Θαλάσσιον)

<sup>11</sup> Περισσότερα στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης, σ. 20: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>12</sup> Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Περισσότερα στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης.

<sup>13</sup> Εκ του αγίου Κυρίλλου. Περισσότερα στο Γ τεύχος σελ. 20 & 21.

### 1.03. Αρχηγός η Θεοτόκος των «144.000» παρθένων και αμώμων.

Η Παρθένος και Θεοτόκος Μαρία, η μητέρα του Κυρίου μας, είχε τις 4 γενικές απάθειες και τις 4 γενικές αρετές στον τελειότατο βαθμό, και μάλιστα διότι αγωνίσθηκε γι' αυτό, και όχι επίκτητα, όπως ο Υιός της, σαν Θεός. **«Γιατί, όπως δεν υπήρχε τρόπος να γεννήσει τον Χριστό καλύτερα από ό,τι Τον γέννησε, ούτε να γίνει κατά τρόπο πραγματικότερο μητέρα Του από ό,τι έγινε, αλλά έφθασε στη σχέση της προς Αυτόν στο ακρότατο όριο γνησιότητας, έτσι δεν ήταν δυνατόν να φθάσει και σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής από εκείνο με το οποίο έζησε όλη τη ζωή της»**, λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας (+1392). Και αν η Παρθένος δεν μπορούσε να φθάσει σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής, τότε είναι προφανές ότι και κανείς άλλος δεν έφτασε σ' αυτό το μέτρο. Και αυτό φαίνεται, λέει επίσης ο άγιος Νικόλαος, και από τα λόγια που είπε ο ίδιος ο Κύριος **«όταν σε δημόσια συνάθροιση είπε ότι **“μητέρα μου και αδελφοί μου είναι όσοι ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν”****». Αυτά τα είπε θέλοντας να κοσμήσει όχι τόσο εκείνους, όσο τη μητέρα Του. Γιατί κοσμεύεται βέβαια η μητέρα, όταν τονίζεται ότι **εκείνα που κάνουν τους ανθρώπους άξιους να ονομάζονται **“μητέρα και αδελφοί Του”** είναι η φροντίδα για την τήρηση του θείου νόμου**. Πράγματι, το γεγονός ότι την Παρθένο δεν την τίμησε απλώς με το όνομα της μητέρας ούτε την αποκάλεσε μόνο, αλλά την είχε αληθινά μητέρα, φανερώνει καθαρά ότι αυτή είχε ξεπεράσει κάθε κορυφή αγιότητας».

Ο ειρμός της Θ' ωδής του κανόνος της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μιλά για την υπέρβαση από Αυτήν των ορίων της ανθρωπίνης φύσεως, λέγοντας στην Παναγία: **«Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοί Παρθένε ἄχραντε. Παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωῆ προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καί μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις αἰεί, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου**». (« Σε σένα, Παρθένε άχραντε, νικήθηκαν οι φυσικοί περιορισμοί. Διότι η παρθενία ενώνεται με τη γέννα και ο θάνατος με τη ζωή. Μετά τη γέννα μένεις παρθένος και μετά το θάνατο ζεις, σώζοντας πάντα, Θεοτόκε, τους δικούς σου»). Η Παρθένος από την άμετρη αγάπη της στους ανθρώπους, αντί να αναπαύεται στους Ουρανοὺς αναμένοντας την 2α Παρουσία του Υιού της και την τελική Κρίση, βρίσκεται στη Γη βοηθώντας όσους την επικαλούνται με πίστη. Μαζί της βρίσκεται ο Ιωάννης ο Θεολόγος για τον οποίο ο Χριστός είπε ότι **ἐάν θέλω θα μείνει (στη Γη) μέχρι να έρθω (κατά την 2α Παρουσία)**.

Λέει για τον συγγραφέα της Αποκάλυψης και ευαγγελιστή Ιωάννη ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: **«Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους και απ' όλους τους φημισμένους άνδρες της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης καλείται **«Παρθένος»**. Διότι φύλαξε παρθενία σώματος, ψυχής, νου και αισθήσεων. Φύλαξε **«την ακριβή παρθενία»**, που είναι **«η προς πάσαν κακίαν ασυνδύαστος γνώμη»**. Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους ονομάζεται **«αγαπημένος»**. Διότι ζούσε ζωή καθαρότητας και αγιασμού και αγαπούσε τον άγιο Θεό με όλη την ψυχή και την καρδιά του. Γι' αυτό και αγαπήθηκε από τον Χριστό περισσότερο απ' όλους. Είναι **«ὁ μαθητῆς ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς»**, **«ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ»** (Ιω. κα' 20). Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους ονομάζεται **«υἱὸς Παρθένου»**, και μάλιστα της μητροπαρθένου και Θεομήτορος, αφού έγινε γι' αυτήν κατά χάριν **ὅ,τι ο Χριστός της είναι κατά φύσιν»**.<sup>14</sup>**

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος ονομάσθηκε από τον Κύριο, **«Υιός βροντής»**,<sup>15</sup> καθώς και ο αδερφός του Ιάκωβος. Και είναι ο Ιωάννης βροντόφωνος διότι αξιώθηκε να λάβει εκ Θεού και να

<sup>14</sup> Από την 44η ομιλία **«Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν καὶ τῷ Χριστῷ ἐξόχως ἠγαπημένον Ἰωάννην τὸν θεολόγον»** (ΕΠΕ 11, 4650), εκφωνηθείσα κατά την εορτή της μεταστάσεώς του στις 26 Σεπτεμβρίου. Και τεύχος Στ 13.

<sup>15</sup> **«...καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ἔστιν υἱοὶ βροντῆς»**. (Ματ.3:17).

αποκαλύψει τα υψηλά δόγματα της Ορθοδόξου πίστεως τόσο στο ευαγγέλιό Του όσο και στην Αποκάλυψη. Και από τους «144.000» έρχεται ουράνια φωνή **σαν βοή νερών πολλών** που βεβαιώνει ότι αυτοί είναι με το «νερό» της διδασκαλίας<sup>16</sup> της Ορθόδοξης πίστεως κατηχημένοι και **με το νερό στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος βαπτισμένοι**. Επί πλέον, για την καθαρότητα της ζωής τους, έλαβαν **σαν από φωνής βροντής μεγάλης, δηλ. εκ Θεού**, την κατανόηση των απορρήτων όπως και ο Ιωάννης.

Και επάξια παρίστανται οι 144.000 ως κιθαριστές, δηλ. **σκεύη εύχρηστα**<sup>17</sup> του Θεού, τόσο σε διακονία (που μπορεί να φτάσει μέχρι μαρτύριο),<sup>18</sup> καθώς **αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πηγαίνει** (14:4), όσο και δοξολογία πλουσιότερη νοηματικά αυτής των άλλων πιστών, γιατί είναι πλουσιότερα τα βιώματά τους, και γι' αυτό **«κανείς δεν μπορούσε να μάθει την ωδή παρά μόνο οι 144.000, οι αγορασμένοι από τη γη»**. (14:3).

**1.04.** Αλλά η άσκηση μπορεί να καθαρίσει τον άνθρωπο και να τον κάνει άμωμο προσεγγίζοντας την αυθεντική κατάσταση της παρθενίας.<sup>19</sup> **«Παρθένος αγνή είναι η Εκκλησία μας»** λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.<sup>20</sup> **«Ψυχές Παρθένας και αγνές παραμένουν εντός Αυτής οι πιστοί. Παρθένας ψυχές, εφ' όσον μετενόησαν και φλέγονται από αγάπη για τον Αρχηγό της Εκκλησίας και εφ' όσον βιώνουν την αγάπη τους με τη Μυστηριακή ζωή και με τα έργα τους»**... Και συνεχίζει: **«Το λεγόμενον, λοιπόν, μετά γυναικών ουκ εμολύνθησαν, εννοεί αφ' ενός μεν την ηθική καθαρότητα των πιστών, αφ' ετέρου δε εκείνους που δεν θα δεχθούν να ενώσουν την πίστη τους στη λύμη αντιχριστών αιρέσεων. Όπως δε ο παρθένος διά της ενώσεως μετά γυναικός παύει να είναι παρθένος, έτσι και ο πιστός που υποχωρεί στην ένωση της πίστεώς του με αιρέσεις, τύπου Οικουμενισμού για την εποχή μας, παύει να είναι αγνός στρατιώτης της Εκκλησίας»**.

Ο Αιδέσιμος Μπηντ δέχεται την ερμηνεία του Τυχωνίου (προγενέστερου ερμηνευτή), συμφωνώντας με τον π. Χαράλαμπο και καταλήγει έτσι: **«Δεν είπε: δεν υπήρξε ψέμα στο στόμα τους, αλλά «δεν βρέθηκε». Όπως λέει ο Απόστολος: «Και τέτοιοι μερικοί ήσαν, αλλά πλυθήκατε, αλλά αγιασθήκατε, αλλά δικαιωθήκατε στο όνομα του Κυρίου Ιησού και στο Πνεύμα του Θεού μας»**. (Α Κορ. 6:11).

Το να ακολουθεί κάποιος τον Κύριο **«όπου κι αν πηγαίνει»** δηλ. να κάνει τελεία υπακοή στο θέλημά Του, προϋποθέτει και τελεία αυταπάρνηση στην πρόσκαιρη αυτή ζωή, όπως ο ίδιος είπε: **«Εάν θέλει κάποιος να έρθει πίσω Μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας Με ακολουθήσει»**. (Ματθ. 16:24). **«Κάθε αρετή ονομάζεται σταυρός»** λέει ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος, διότι μας βγάζει από την κοσμική ανάπαυση.<sup>21</sup>

Το **μετά γυναικών ουκ εμολύνθησαν** δείχνει την καθαρότητα των «144.000» όχι απλώς από χονδροειδή σαρκικά αμαρτήματα (πορνείας, μοιχείας κλπ) αλλά, χρησιμοποιώντας σαν

<sup>16</sup> Νερό ζωής είναι η διδασκαλία του Χριστού: «Εγώ στον διψώντα θα δώσω από την πηγή του ύδατος της ζωής δωρεάν». (Αποκ. 21:7). Και: «Το ύδωρ το οποίο θα δώσω Εγώ σ' αυτόν (που το ζητά), θα γίνει μέσα του πηγή ύδατος που αναβλύζει δίνοντας αιώνια ζωή». (Ιω.4:14).

<sup>17</sup> «...ἐὰν οὖν τις ἐκκαθήρη ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον». (Β Τιμ. 2:21).

<sup>18</sup> Όπως στον πρωτομάρτυρα και αρχιδιάκονο Στέφανο.

<sup>19</sup> Ο μητροπ. Μόρφου Νεόφυτος μιλάει (σε βίντεο) με ένα παράδειγμα, όπου η γιαγιά του εμφανίσθηκε στην αδερφή της και της είπε ότι ο Θεός την κατέταξε με τις παρθένας αν και είχε 4 παιδιά! Γιατί μετά που χήρεψε, ενώ ήταν νέα γυναίκα, κράτησε μέχρι τέλος της ζωής της, όχι μόνο το σώμα αλλά και τον νου καθαρό από εμπαιθείς λογισμούς: <https://www.imdleio.gr/diaf/2018/morfou-parthenia.html>

<sup>20</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», από τις σελ. 132 - 134, στο «Η δόξα των Μαρτύρων». Αναφέρεται στο «ηρμოსάμην γαρ υμάς ενί ανδρί, παρθένον αγνήν (την ψυχή σας) παραστήσαι τω Χριστώ». (Β Κορ. 11:2).

<sup>21</sup> «Κάθε αρετή που γίνεται με ανάπαυση (κοσμική) είναι μεμπτή, διότι ο άγιος Μάρκος ο (ασκητής) μοναχός λέγει: **πάσα αρετή ονομάζεται σταυρός όταν εκτελείται κατά την εντολή του Αγίου Πνεύματος**». Ψύγματα χρυσού σ.16

εικόνα αυτά, (την καθαρότητα) και από αμαρτήματα της ψυχής (κακών επιθυμιών και θυμού) και της διανοίας (κακών λογισμών) ώστε να φτάσουν στην αληθινή αγάπη του Θεού που είναι το: **«να αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλη τη διάνοιά σου και με όλη την ισχύ σου»**. (Μαρ. 12:30). Αυτοί που τα κατορθώνουν αυτά με τελειότητα, όπως και το **«αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν»** είναι «η απαρχή» των πιστευόντων στον Χριστό. Αυτοί νίκησαν στον νοητό πόλεμο, δηλ. κράτησαν το νου τους καθαρό από συγκαταθέσεις σε κάθε είδος αμαρτίας.

**«Το προφητικό χάρισμα την αποχή των συγκαταθέσεων νομοθετεί»**, λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, δηλ. απαιτεί υπέρβαση του δοσμένου από τον Μωυσή νόμου με την πρόσθετη απαίτηση της αποχής από συγκαταθέσεις.<sup>22</sup> Η Θεοτόκος ξεπέρασε και αυτή την τάξη απέχοντας και από κάθε νοερό συνδυασμό.

**«Οι άγιοι Πατέρες είπαν για τον νοητό πόλεμο ότι το πρώτο στάδιο είναι η προσβολή του λογισμού, κατόπιν ο συνδυασμός, μετά η συγκατάθεση, ύστερα η αιχμαλωσία και τέλος το πάθος»**, λέει ο ασκητής άγιος Νείλος Σόρσκυ (1433-1508).<sup>23</sup>

Ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης εξηγεί ότι η προσβολή είναι μία ενθύμηση (ή υπόδειξη) την οποία κάνει ο εχθρός λέγοντας «κάνε αυτό ή εκείνο», όπως ακριβώς εμφανίστηκε στον Κύριο και τον προέτρεπε **«πες να γίνουν οι λίθοι αυτοί άρτοι»**. **Η προσβολή είναι χωρίς αμαρτία** επειδή δεν προέρχεται από εμάς. Και διότι είναι αδύνατον να μη μας έλθει προσβολή υπό του εχθρού, όπως λέει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

**1.05. Τίμιος Πρόδρομος και προφήτης Ηλίας.** Την αυστηρότερη ασκητική και παρθενική πολιτεία και τα πλουσιότερα χαρίσματα από τους ανθρώπους της Παλαιάς Διαθήκης είχε ο **Τίμιος Πρόδρομος και Βαπτιστής του Κυρίου, Ιωάννης**. **«Αμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ»**. Και ο ιερός Χρυσόστομος εξηγεί: **«Αυτό που λέει, ο Χριστός, είναι το εξής: Δεν έτεκε γυναίκα μεγαλύτερο από αυτόν (στην αρετή). Και είναι αρκετή η απόφαση (του Κυρίου). Αν όμως θέλεις και εκ των πραγμάτων να το μάθεις, σκέψου το φαγητό του, τη διαγωγή του, το υψηλό (ουράνιο) της γνώμης του. Διότι έτσι ζούσε, σαν να ήταν Ουράνιος, και από τις ανάγκες της φύσης μας ανώτερος έγινε. Μια άγνωστη (για την παλιά εποχή) οδὸ διήλθε, με ὕμνους και ευχές ὄλον τον χρόνο του περνώντας, και με ἄνθρωπο μεν ουδένα, με μόνο δε τον Θεὸ μιλούσε διηλεκτῶς»**.<sup>24</sup>

Και για να μην υπάρξει παρανόηση, αντιδιαστέλλει τον Εαυτό του ο Κύριος από τους άλλους που γεννήθηκαν από γυναίκα, όπως ερμηνεύει ο Χρυσόστομος: **«και το να πει ότι δεν έχει εγερθεί μεγαλύτερος από όσους γεννήθηκαν από γυναίκα για τον Ιωάννη, το είπε αντιδιαστέλλοντας τον Εαυτό Του από τον Ιωάννη, και έτσι αυτο-εξαιρώντας Τον. Διότι αν και είχε, ο Ιησούς, γεννηθεί από γυναίκα αλλά όχι έτσι όπως ο Ιωάννης. Διότι δεν ήταν ένας συνηθισμένος ἄνθρωπος, ούτε ὅμοια με (κάθε ἄλλο) ἄνθρωπο γεννήθηκε, αλλά με ξένο τόκο και παράδοξο»**.<sup>25</sup>

Και πράγματι την πρωτοβουλία της γέννησής Του είχε ο ίδιος ο Κύριος, ως Θεός, και όχι η ανθρώπινη φύση μας, που παρομοιάζεται σε σχέση μ' Αυτόν με γυναίκα, όπως και η Εκκλησία.

<sup>22</sup> «Ο δε Ηλίας, ο οποίος έφερε (επάνω του) τον τύπο του προφητικού χαρίσματος, καθώς υπερέβη τα νομικά παραγγέλματα, νηστεύει 40 ημέρες, επισημαίνοντας ότι το προφητικό χάρισμα την αποχή των συγκαταθέσεων νομοθετεί». (Ερωτήσεις διάφορες)

<sup>23</sup> Δείτε Δ τεύχος σελ. 65. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf) Οσίου Νείλου Σόρσκι «Περί νοεράς εργασίας», έκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη 1992, σελ. 29. [www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski\\_logismoι.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski_logismoι.pdf)

<sup>24</sup> Ομιλίες στο κατά Ματθαίον ευαγγέλιον (PG 57:421).

<sup>25</sup> «Καὶ τὸ εἰπεῖν δὲ, Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου, ἀντιδιαστέλλοντος ἦν ἑαυτῷ τὸν Ἰωάννην, καὶ οὕτως ἑαυτὸν ὑπεξαιροῦντος. Εἰ γὰρ καὶ γεννητὸς γυναικὸς ἦν αὐτὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς Ἰωάννης· οὐ γὰρ ψιλὸς ἄνθρωπος ἦν, οὐδὲ ὁμοίως ἄνθρωπῳ ἐτέχθη, ἀλλὰ ξένον τινὰ τόκον καὶ παράδοξον». (PG 57:422).



Ο Τίμιος Πρόδρομος, ο οποίος κοπίασε περισσότερο από όλους στην άσκηση και τέλος μαρτύρησε ελέγχοντας τον Ηρώδη, είναι μαζί με την Θεοτόκο οι εγγύτερα προς τον Κύριο πρεσβεύοντες υπέρ ημών, όπως τους παριστά η Εκκλησία στη «μεγάλη» ή «μικρή δέηση» (εικόνα).



Ο προφήτης Ηλίας είναι της ίδιας προδρομικής χάρης με τον Ιωάννη, διότι όπως ο Ιωάννης ήταν της πρώτης, έτσι κι αυτός θα είναι πρόδρομος της 2ας Παρουσίας του Χριστού. Έζησε ασκητικά και δεν πέθανε, αλλά θα μαρτυρήσει ελέγχοντας τον τελικό Αντίχριστο.<sup>26</sup>

Ο προφήτης Ηλίας έλεγε: **«Ζει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός Ισραήλ, ενώπιον του οποίου παραστάθηκα»**. (Γ Βασ. 17:1). Το οποίο δηλώνει ότι ενώ ζούσε

στη γη ανέβαινε πνευματικά **«μπροστά στο θρόνο και μπροστά στα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα, και στους πρεσβυτέρους»** (14:3). Και το βεβαίωσε αυτό η ανομβρία των 3,5 ετών σαν αποτέλεσμα της Θείας δύναμης των λόγων του: **«δεν θα γίνει τα χρόνια αυτά δρόσος ή βροχή παρά μόνο διά του λόγου του στόματός μου!»**

Στους «144.000» περιλαμβάνονται και όσοι έζησαν άμεμπτο βίο πριν τη σάρκωση του Ιησού Χριστού, οι οποίοι ακολούθησαν το δρόμο της αρετής **διδασκόμενοι από τους προφήτες (αντί των αποστόλων), και τη συνείδησή τους**. Αυτοί δεν γνώρισαν τον ενανθρωπίσαντα Κύριο ως «αρνίο», και δεν έλαβαν τη σφραγίδα του διά του Μυστηρίου του Βαπτίσματος ενόσω ζούσαν, αλλά όταν ο Ιησούς κατήλθε για να τους ελευθερώσει στον Άδη.

**1.06. Δεν ήταν μόνο άνδρες οι «144.000»**. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο Ιωάννης ο Θεολόγος μιλάει σαν να είναι άνδρες οι «144.000» λέγοντας, **«αυτοί είναι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, γιατί είναι παρθένοι»**. (14:4). Αλλά ο Ιωάννης ήξερε καλά, ως θετός υιός της Θεοτόκου, ότι αυτή είναι η αρχηγός των «144.000». <sup>27</sup> Οπότε είναι προφανές ότι εκφράστηκε με τρόπο συμβολικό ώστε να αποφύγει κουραστική λεπτολόγηση αλλά και να δώσει μαρτυρία Ορθοδοξίας, απομακρύνοντας τους αιρετικούς που επιφανειακά μόνο μελετούν τις Γραφές προσαρμόζοντάς τις στις εφήμερες ιδέες της εποχής τους. Και δεν το κάνει αυτό μόνος Του ο Ιωάννης, αλλά με το ενοικούν σ' αυτόν Άγιον Πνεύμα. Γι' αυτό εκφράζεται με τον ίδιο τρόπο που βλέπομε σε άλλα εδάφια της Γραφής.

Στη Γένεση γράφεται ότι όταν **«άρχισαν οι άνθρωποι να γίνονται πολλοί επί της γης»** (Γεν.6:1) αναμίχθηκε με τη γενιά του Κάιν και διεφθάρη **η ευσεβής γενιά του Σηθ, που ονομάζονται από τη Βίβλο «υιοί του Θεού» και ζούσε χωριστά από όσους είχαν γήινο φρόνημα (απογόνους του Κάιν), που αποκαλούνται σε θηλυκό γένος «θυγατέρες των ανθρώπων»**.

Επειδή ο λόγος του Θεού δίνει προτεραιότητα στην ψυχή, γι' αυτό αν και η ευσεβής γενιά του Σηθ είχε εκτός των ανδρών και γυναίκες,<sup>28</sup> αλλά και οι σαρκικά διαβιούντες άνθρωποι (της γενιάς του Κάιν) ήταν επίσης άνδρες και γυναίκες, κατά την ανάμιξη των ανθρώπων **η Γραφή αναφέρεται τιμητικά μόνο στη γενιά του Σηθ. Αποκαλεί τα μέλη της «γίους του Θεού»,** δηλ. ως να είναι όλα άρρενα, επειδή αναφέρεται στην ανδρεία της ψυχής τους, με την οποία αντιστεκόμενοι στον πονηρό, κρατούνται μέσα στη χάρη του Θεού.

<sup>26</sup> Για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή είπε ο Κύριος: **«και αν θέλετε να το δεχθείτε, αυτός είναι ο Ηλίας που πρόκειται να έρθει»**. (Μαθ. 11:14). Δεν το είπε για τα πρόσωπα που είναι διαφορετικά και μάλιστα ο Ηλίας δεν είχε πεθάνει, όπως κι ο Ιωάννης τότε, αλλά για την ίδια προδρομική χάρη.

<sup>27</sup> Δείτε και Ζ τεύχος σ. 3,4. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)

<sup>28</sup> Δεν ήταν «εξωγήινοι», όπως νομίζουν μερικοί που μπερδεύουν τα πνευματικά με τα υλικά, διότι δεν μελετούν τη Γραφή με τη βοήθεια των Πατέρων, εδώ του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Με αυτή τη χάρη **μπορούν να σπείρουν λόγο Θεού στους γήινου φρονήματος ανθρώπους, ενώ οι τελευταίοι μπορούν μόνο να τον δεχτούν και όχι να δώσουν, ως άγευστοι χάριτος**, και γι' αυτό πνευματικά βρίσκονται χαμηλότερα (αποκαλούνται απλώς «άνθρωποι») εκπροσωπούμενοι από τις «θυγατέρες» τους.

Οφείλουν λοιπόν οι Χριστιανοί, όπως οι τότε «υιοί του Θεού», να παραμένουν στην τάξη τους, δηλ. να διατηρούν το χάρισμα της υιοθεσίας που έλαβαν εκ Θεού και **να μην παρασύρονται από τους γυναικώδεις πνευματικά ανθρώπους δηλ. αυτούς με το γήινο φρόνημα**. Ανάλογα μιλάει ο Ιωάννης ο Θεολόγος για «**υιό άρρενα**» (Αποκ. 12:5), δηλ. τον Υιό του Θεού ή τον έχοντα πνεύμα Θεού (προκειμένου περί των πιστών) και όχι απλώς, κατά τη φυσική διάκριση, αρσενικό.

Αυτά δεν μπορούν να τα κατανοήσουν οι υπερήφανοι αιρετικοί. Γι' αυτό προτιμούν τη δικιά τους εμπαθή "σοφία" από τη σοφία του Θεού. Το παρατηρούμε στις μέρες μας, με την εισαγωγή γυναικών στον κλήρο τους, αλλαγή των εκφράσεων με τις οποίες απευθύνονται στον Θεό (τώρα σε ουδέτερο γένος), για να μην θίγεται η ισότητα των φύλων, οι ομοφυλόφιλοι κλπ...

Το λεγόμενο υπό του Ιωάννου «**αυτοί είναι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, γιατί είναι παρθένοι...**» **δεν διαβάλλει τον νόμιμο γάμο**, λέει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων. «**Διότι είναι τίμιος ο γάμος και η κοίτη αμίαντος, κατά τον απόστολο, αλλά αποτρέπει από τον μολυσμό της ασελγείας. Επί πλέον δι' αυτού του λόγου προτιμάει την παρθενία από τον γάμο**». (Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν, σελ. 138-9).

Πρέπει να θυμηθούμε από την Γένεση ότι **ο Ενώχ** αν και ήταν έγγαμος και είχε παιδιά, ευαρέστησε τον Θεό και **δεν πέθανε αλλά μετετέθη** για να πολεμήσει μαζί με τον Ηλία τον Αντίχριστο και να φονευθεί απ' αυτόν.

**«Ευαρέστησε ο Ενώχ τον Θεό μετά που γέννησε τον Μαθουσάλα διακόσια έτη»...** (Γεν 5:22). **Για να μην νομίσει κάποιος ότι εμποδίζεται (από τον γάμο) να το κατορθώσει αυτό**, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Διότι, λέει, **«μετά που γέννησε τον Μαθουσάλα, ευαρέστησε ο Ενώχ τον Θεό»**, επιμελούμενος διαρκώς την αρετή όχι για κάποιο σύντομο διάστημα, αλλά για **«διακόσια έτη»**.

**«Και επειδή μετά την παράβαση του πρωτοπλάστου βρέθηκε άνθρωπος που ανήλθε σε τέτοια κορυφαία αρετή, ανακαλώντας με την ευαρέστησή του (στον Θεό) την αμαρτία του πρωτοπλάστου, βλέπε του αγαθού Θεού την υπερβάλλουσα φιλανθρωπία... Καὶ εὐηρέστησε, φησὶν, Ἐνῶχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός... Βλέπεις σοφία Δεσπότη (Θεού); Τον μετέθεσε ζώντα, δεν του χάρισε αθανασία για να μη βγάλει από το πλημέλλημα τον φόβο, αλλά τον άφησε (τον φόβο του θανάτου) να ακμάζει στο γένος των ανθρώπων. Γι' αυτό πάλι αμυδρά, θα λέγαμε, με τρόπο που διαφεύγει την προσοχή, θέλει (ο Θεός) να ανακαλέσει την απόφαση (του θανάτου) την οποία έδωσε κατά του Αδάμ. Αλλά δεν το κάνει φανερά, για να υπάρχει προς σωφρονισμό ο φόβος».**<sup>29</sup>

Επομένως ο Ενώχ, από τους εγγάμους, που ευαρέστησε τον Θεό πριν από τον γραπτό Νόμο, συγκαταλέγεται στους εκλεκτούς. Ο Ηλίας, από τους αγάμους - ασκητές, έδρασε την περίοδο του Μωσαϊκού Νόμου και είναι από τις ηγετικές φυσιογνωμίες των «144.000», με αποφασιστική παρέμβαση στα πράγματα της Γης.<sup>30</sup> Αυτοί οι δύο, έχοντας φτάσει σε κορυφαίο ύψος αρετής δεν πέθαναν και είναι οι δύο προφήτες που θα ελέγξουν τον τελικό Αντίχριστο.<sup>31</sup>

<sup>29</sup> Ομιλίες στη Γένεση (PG 53:180).

<sup>30</sup> Άγιος Παΐσιος: «Ο προφήτης Ηλίας τροχάει και ετοιμάζει την μαχαίρα του! Και μάλιστα πρώτα θ' αρχίσει από τούς Πατριάρχες, δεσποτάδες, παπάδες, και μοναχούς! - Και από τούς λαϊκούς πάτερ Παΐσιε...; - Τα δικά σας είναι αγνοήματα, ενώ τα δικά μας είναι αμαρτήματα». (Από την «Πνευματική αφύπνιση». Λόγοι Β' - Σουρωτή).

<sup>31</sup> Αναφερθήκαμε ήδη γι' αυτούς στο ΣΤ τεύχος: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

### 1.10. Τα μηνύματα των τριών αγγέλων.

Τρεις (3) άγγελοι μεταφέρουν από ένα σημαντικό μήνυμα έκαστος. **Ο πρώτος ευαγγελίζεται** σε «όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό» την αιώνια Βασιλεία του Θεού στην οποία όμως εισέρχονται όσοι βρεθούν άξιοι όταν έρθει η ώρα της κρίσης του Θεού. Γι' αυτό ο άγγελος αυτός τονίζει:

**«Φοβηθείτε τον Θεό και δώστε σ' Αυτόν δόξα, γιατί ήρθε η ώρα της κρίσης Του».** Η ώρα του θανάτου είναι η ώρα της πρώτης κρίσης κάθε ατόμου, ενώ κατά τη 2α Παρουσία γίνεται η γενική Κρίση όλων, ζώντων και νεκρών. Καλεί τους ανθρώπους, ο άγγελος, να μην έχουν ταπεινή ιδέα για τον Θεό: **«προσκυνήστε Αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων».** (14:7).

Το Ευαγγέλιο το ονομάζει αιώνιο γιατί «έχει προορισθεί από τον Θεό προαιωνίως», λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, για να δοθεί στους ανθρώπους. Και προσθέτει: Το περιεχόμενο του Ευαγγελίου που ευαγγελιζόταν ο άγγελος ήταν **«αφ' ενός να φοβούνται οι άνθρωποι τον Θεό και αφ' ετέρου να μην δειλιάζουν μπροστά στον Αντίχριστο, ο οποίος μπορεί να σκοτώσει το σώμα, όχι όμως και την ψυχή. Αλλά με τόλμη να αντιστέκονται σ' αυτόν, που για λίγο θα λάβει (κατά παραχώρηση Θεού) εξουσία, γιατί πλησιάζει η Κρίση και η ανταπόδοση για τα έργα του καθενός».**<sup>32</sup> Επειδή ο λόγος του Θεού αφορά πρώτα και κύρια τις αιώνιες ψυχές δεν παρέρχεται: **«Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι δε λόγοι Μου δεν θα παρέλθουν»**, λέει ο Κύριος. (Μαθ. 24:35). Γι' αυτό και το Ευαγγέλιο, ο λόγος του Θεού, που μας καθοδηγεί στην τήρηση όλων των εντολών του είναι ζων,<sup>33</sup> και χαρίζει την αιώνια ζωή (Βασιλεία του Θεού). Και πριν την 2α Παρουσία, η Βασιλεία του Θεού έρχεται μέσα στους αληθινά πιστούς: **«Διότι, ιδού η βασιλεία του Θεού είναι εντός σας».** (Λουκ. 17:21).

Και ο **Αιδέσιμος Μπηντ** μας θυμίζει<sup>34</sup> τους λόγους του Κυρίου: **«Και θα κηρυχθεί αυτό το Ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο, για να δοθεί μαρτυρία σε όλα τα έθνη και τότε θα έρθει το τέλος».** (Μαθ. 24:14). Δηλ. είναι απαραίτητο να κηρυχθεί πάλι το Ευαγγέλιο πριν γίνει η Κρίση, και με βάση αυτό να κριθούν πλέον όλα τα έθνη. Το κήρυγμα δεν γίνεται μια μόνο φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας. Όμως τόσο ισχυρό κήρυγμα, που να ακούγεται σ' όλη τη γη και συγχρόνως να αποτελεί το κύριο θέμα προβληματισμού παντού, που δηλώνεται από το μεσουράνημά του, **γίνεται πριν να έλθουν τα χρόνια του Αντιχρίστου,**<sup>35</sup> διότι σ' αυτά ο Χριστιανισμός θα διώκεται και δεν θα ακούγεται δημόσια λόγος Θεού. Είναι η τελευταία μεγάλη προσπάθεια επανευαγγελισμού του κόσμου, που ονομάζεται και **αναλαμπή της Ορθοδοξίας.**

Η αιτία που θα κάνει την Ορθοδοξία να γίνεται παντού ακουστή και σεβαστή τότε, θα είναι ο προηγηθείς **Γενικός ή 3ος παγκ. πόλεμος,** και η απόδειξη εκ των πραγμάτων ότι οι Ορθόδοξοι είχαν κατ' αυτόν τη βοήθεια του Θεού, ενώ είχαν επίσης προειδοποιήσει για την επερχόμενη καταστροφή μέσα από λεπτομερείς Ορθόδοξες προφητείες. Ο άγγελος αυτός είναι **άλλος,** δηλ. διαφορετικός από αυτόν που εξηγούσε τα περί Αντιχρίστου στον Ιωάννη (13ο κεφ.) και επίσης άλλος με τη γενικότερη σημασία, διότι τέτοιο γεγονός, όπως η θαυμαστή **αναλαμπή της Ορθοδοξίας,** δεν έχει ξαναγίνει σε παγκόσμια κλίμακα.

Οι πιστοί, μετά τον πόλεμο, θα ενισχύσουν και μεταδώσουν ανόθευτη την Ορθοδοξία σε όλη τη γη. Τον καιρό εκείνο που θα δοξασθεί ο Χριστός διά της Ορθοδοξίας σε όλο τον κόσμο, έλεγε ο όσιος Σεραφείμ της Βύριτσα (1866-1949), **«κοντά σε κάθε πιστό θα είναι σαράντα άπιστοι και θα τον ικετεύουν να τους σώσει!»**

<sup>32</sup> Η απόδοση στην νεοελληνική είναι από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» σελ. 226.

<sup>33</sup> «Ζων γαρ ο λόγος του Θεού και ενεργής»... λέει ο απ. Παύλος (Εβρ. 4:12).

<sup>34</sup> Από το: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>35</sup> Δεν είναι μόνο τα 3,5 χρόνια της εξουσίας του ίδιου, αλλά και άλλα 20 περ. χρόνια ενωρίτερα που οι άνθρωποι του θα προετοιμάζουν την άφιξή του. Βλ. γ.Αμβρόσιο, 48: [https://www.imdleo.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

Έλεγε ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης:

«Τώρα μια μπόρα θα είναι, μια μικρή κατοχή του αντίχριστου σατανά. Θα φάει μετά μια σφαλιάρα από τον Χριστό, θα συγκλονισθούν όλα τα έθνη και θα έρθει η γαλήνη στον κόσμο για πολλά χρόνια. Αυτήν την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του. Θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός; Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Πονηρού. Θα επιστρέψουν στο Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια. Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη. Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό, και θα βγάλει απ' αυτό, καλό τελικά. Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Θα σε τραβάνε για να τους πεις για το Χριστό! Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη και μετά (αργότερα), ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής να κρίνει τον κόσμο».<sup>36</sup>

Πρέπει να θυμηθούμε ότι στο κεφ. 8 είδαμε τον αετό της Αποκάλυψης «να πετάει μεσούρανα, λέγοντας με φωνή μεγάλη. Ουαί, ουαί, ουαί (αλλοίμονο) σ' αυτούς που κατοικούν πάνω στη Γη από τις υπόλοιπες φωνές της σάλπιγγας των τριών αγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν». Εκεί προαναγγέλθηκε με τα 3 «ουαί» το σάλπισμα των τριών (3) τελευταίων σαλπίγγων, και μάλιστα ο τρόπος της αγγελίας όπως γράψαμε<sup>37</sup> γίνεται με τρία αντίστοιχα (προειδοποιητικά) γεγονότα στη Γη προς τις τελευταίες σάλπιγγες που ονομάζονται κι αυτές «ουαί». Όλα αυτά τα βροντοφωνάζει μεσούρανα η Αποκάλυψη.

Εκεί είναι ο Θεολόγος Ιωάννης, ως «αετός», που άνωθεν έλαβε και από ψηλά φανερώνει τις τρεις προειδοποιήσεις (3 ουαί), οι οποίες πραγματοποιούμενες στη Γη μεσουρανούν στις ειδήσεις. Εδώ, στο 14ο κεφάλαιο, είναι τρεις διαφορετικοί άγγελοι που φανερώνουν ένα μήνυμα ο καθένας. Ο πρώτος γράφεται ότι κηρύσσει μεσούρανα το Ευαγγέλιο, για το υψηλό περιεχόμενό του και για τη θεία δύναμη που ερχόμενη άνωθεν το μεταδίδει (τότε) ανεμπόδιστα σε «όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό». (14:6). Ο δεύτερος άγγελος αναγγέλλει την πτώση της «Μεγάλης Βαβυλώνας», ενώ ο τρίτος προλέγει την αιώνια τιμωρία όσων ακολουθήσουν τον Αντίχριστο ή λάβουν κάποια σφραγίδα του.

**1.11. Ο δεύτερος άγγελος** αναγγέλει, λοιπόν, την πτώση της «Βαβυλώνας της Μεγάλης». **Μεγάλη Βαβυλώνα είναι η παγκόσμια Βαβυλώνα** που έρχεται, κατά τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας, μετά την 7η ασεβή βασιλεία: «...Υπάρχουν επτά φημισμένες (ασεβείς) βασιλείες. Από αυτές οι μιν πέντε ήδη έχουν πέσει. Η έκτη επί της οποίας ωράθη η Αποκάλυψις υπάρχει στην παλιά (ειδωλολατρική) Ρώμη. Η έβδομη, που ακόμη δεν ήλθε, είναι μιας νέας (ασεβούς) Ρώμης. (Ήδη όμως αυτό συνέβη με την επικράτηση του ασεβούς κομμουνισμού στη Ρωσία, την ως τότε θεωρούμενη 3η Ρώμη). **Μετά από την έβδομη είναι η βασιλεία της παγκόσμιας Βαβυλώνας**, δηλ. αυτής που θα φέρει τον Αντίχριστο, που θα κρατήσει λίγο».<sup>38</sup> Ζούμε επομένως σε μια πολύ κοντά στο τέλος του κόσμου εποχή. «Η ασεβής πολιτεία, που αποτελείται από όλα τα έθνη, κάνει τα ίδια τα έθνη, δηλαδή τα μέλη της, μεθυσμένα με το κρασί της πλάνης», λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ.

Άλλος άγγελος (2ος) αναγγέλει την πτώση του παγκόσμιου Βαβυλωνιακού συστήματος, γιατί άλλοι άγγελοι έχουν αρμοδιότητα στη μετάδοση του λόγου του Θεού και άλλοι στις εξελίξεις

<sup>36</sup> Από το βιβλίο «Πνευματική Αφύπνιση», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ιω. Θεολόγος Σουρωτής Θεσσαλονίκης.

<sup>37</sup> Περισσότερα στο «3 ΟΥΑΙ»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

<sup>38</sup> Το αναφέραμε ήδη στο Η τεύχος, σ. 19. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

που προκαλούν δεινά στην ανθρωπότητα. Και πριν τα δεινά, όπως είδαμε, προηγείται το κήρυγμα του Θείου λόγου υπό την εποπτεία άλλου αγγέλου.

Αναγγέλλεται λοιπόν ότι **«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η Μεγάλη, που από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχει ποτίσει όλα τα έθνη»**. Το όνομα της Βαβυλώνας είναι δηλωτικό της σύγχυσης και της βιοτικής ταραχής, λέει ο άγιος Ανδρέας, **«διότι δεν σημαίνει η Βαβυλών τίποτα άλλο παρά τη σύγχυση»**, εξηγεί ο Αρέθας. **«Και ποια είναι η Βαβυλών; Όχι άλλη από αυτό τον φθαρτό κόσμο (της πνευματικής σύγχυσης)»**, συμπληρώνει ο ίδιος. Και επομένως **«η Βαβυλώνα αυτή πέφτει τελειωτικά με την ανάδειξη της Άνω Ιερουσαλήμ, των εργατών της ανομίας αποστελλομένων στο πυρ το αιώνιο»** προσθέτει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. (Μαυρ. σελ. 227 ). Και η πορνεία, όπως αναφέρεται εδώ, δεν είναι σωματικό αποκλειστικά αμάρτημα. Διότι έτσι ονομάζεται από την Αγία Γραφή **«και κάθε παρέκκλιση από το αγαθό»**, λέει ο Αρέθας, κατά το ψαλμικό: **«Εξωλόθρευσε πάντα τον πορνεύοντα (δηλ. αποστατούντα) από Εσένα»**. (Ψαλμ. 72:27).

Το πρόβλημα επομένως με την Βαβυλώνα είναι ότι η γενικότερη σύγχυση έχει κύριο αποτέλεσμα την **παραπλάνηση των ανθρώπων υπό των πονηρών πνευμάτων**, το οποίο αποτελεί πορνεία πνευματική. Από την ψευδοπνευματική της κατάσταση, η παγκόσμια Βαβυλώνα, με μέγα πλήθος ψευδών Εκκλησιών, θρησκειών και σεκτών, ονομάζεται από την Αποκάλυψη (στο 17ο κεφ.) **«πόρνη η μεγάλη»**.

Και στο 18ο κεφάλαιο προστίθεται ότι: **«από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχουν πει όλα τα έθνη, και οι βασιλιάδες της γης μαζί της πόρνευσαν»...** (18:3). Οι βασιλείς, δηλ. οι άρχοντες με τη μεγάλη κοσμική δύναμη, πόρνευσαν μαζί της γιατί τα ψευδο-ιερατεία αυτούς λάτρευαν ή τιμούσαν παρασύροντας τον λαό, και εδίωκαν τους αληθείς προφήτες και διδασκάλους. Στην ιστορία της ανθρωπότητας η κρίση του Θεού επεμβαίνει διαρκώς αποκαλύπτουσα και τιμωρούσα τους ψευδοδιδασκάλους. Πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου οι αιρέσεις και πλάνες ενώνονται για να υπηρετήσουν τον Αντίχριστο.

Φτιάχεται, ήδη, η **«Πανθησκεία»** από τη συνένωση κάθε πλάνης και ψευδο-ευσέβειας με την καθοδήγηση του «Ψευδο-προφήτη», στη θέση του οποίου είναι τώρα ο πάπας της Ρώμης. Αυτές οι απομακρυσμένες από την αλήθεια του Θεού πλάνες ενώνονται στους τέλους με την ασέβεια των αντιχρίστων ανθρώπων και εξουσιών, όπως είδαμε στο προηγούμενο (Η) τεύχος. Όταν όλες οι θρησκείες, πλην ελαχίστων Ορθόδοξων, προσκυνήσουν τον Αντίχριστο, τότε αυτές θα παύσουν ουσιαστικά να υπάρχουν, ως υπαγόμενες φανερά διά του Αντιχρίστου στον Δράκοντα της Αποκάλυψης δηλ. τον Διάβολο. **Τότε πνευματικά θα υπάρχουν μόνο δύο είδη ανθρώπων: Οι παραμένοντες Ορθόδοξοι πιστοί και οι αντίχριστοι**. Επομένως η Βαβυλώνα σαν μητέρα των πορνεουσών με τον διάβολο θρησκειών θα παύσει να υπάρχει, **γιατί πλέον θα έχει απορροφηθεί<sup>39</sup> από αυτόν** και θα επιδίδεται αποκλειστικά στη λατρεία του Αντιχρίστου, του οποίου η εικόνα θα μπει ακόμα και στις (ως τότε) Χριστιανικές εκκλησίες!

Εξ άλλου, όπως έλεγε ο γέροντας Σωφρόνιος ο Αγιορείτης (+1993), είναι γνωστό σε όσους δοκίμασαν διάφορες θρησκείες πως μόνο ο Χριστός είναι Θεός ζωντανός: <sup>40</sup> **«Κάποιος πέρασε διαδοχικά από τον Μουσουλμανισμό, τον Ινδουϊσμό, τον Βουδισμό και την Μαύρη Μαγεία. Σε όλες τις θρησκείες έκανε ταυτόχρονα και τη μαγεία. Μόλις έγινε Ορθόδοξος, θέλησε να ασκεί παράλληλα και τη μαγεία, αλλά δεν μπορούσε να το κάνει. Από αυτό κατάλαβε ότι η Μαγεία είναι το υπόβαθρο όλων των θρησκειών και ότι οι θρησκείες είναι νεκρές, οι αρχηγοί τους είναι νεκροί, ενώ ο Χριστός είναι ζωντανός Θεός»**.

<sup>39</sup> Ο αντίχριστος "Γωγ" θα έχει απορροφήσει τον κακόδοξο "Μαγώγ"! Και οι δύο θα διώκουν πλέον ενωμένοι τους Ορθόδοξους πιστούς. Δείτε και 8ο τεύχος σελ. 52, 64 κλπ. [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>40</sup> Από: «Οΐδα άνθρωπον έν Χριστώ», Β έκδοση, σ. 394. [https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf) (A19).

Με το τέλος της «Βαβυλώνας της Μεγάλης» έρχεται και το τέλος της ονομαζόμενης «ελεύθερης οικονομίας», που διά της φιλαργυρίας απατούσε τον κόσμο για να μη θυμάται τον Θεό και τον ουράνιο προορισμό του, διότι όλα έκτοτε θα ελέγχονται απολυταρχικά από τον Αντίχριστο. Το ηλεκτρονικό χρήμα ήδη έχει στρώσει το δρόμο για τον έλεγχο αυτό.

Η ενσωμάτωση κακοδόξων και αντιχρίστων έχει αρχίσει, με δεδηλωμένους αθέους και μάγους Βουντού να προσκαλούνται και να συμμετέχουν στις Πανθηρησκευτικές συγκεντρώσεις του πάπα.<sup>41</sup> Λίγο πριν τη Συντέλεια θα ολοκληρωθεί, όταν καταστραφεί στη Γη κάθε μορφή εξουσίας ή πολιτεύματος που συντηρούσε την πολυθεΐα της Βαβυλώνας. Και αυτό πρόκειται να γίνει με πολέμους. Οι 10 άθεοι βασιλείς θα καταστρέψουν το τότε κέντρο της παγκόσμιας Βαβυλώνας και μετά ο Αντίχριστος θα καταστρέψει τους ανυπάκουους σ' αυτόν βασιλείς εγκαθιστώντας την παγκόσμια εωσφορική εξουσία και θρησκεία για 3,5 μόνο χρόνια.

### 1.12. Ο τρίτος άγγελος.

Ο τρίτος άγγελος ακολούθησε «λέγοντας με φωνή μεγάλη», γιατί δεν μιλούσε αφ' εαυτού αλλά εκ Θεού, και κατά τον Αρέθα διότι αυτά που θα ακουστούν είναι εκπληκτικά και θα τα ακούσουν όλοι: «Αν κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του, και λαβαίνει το χάραγμα πάνω στο μέτωπό του ή πάνω στο χέρι του, και αυτός θα πιει από το κρασί του θυμού του Θεού που είναι παρασκευασμένο ανέρωτο μέσα στο ποτήρι της οργής Του και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους αγίους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο». (14:9,10).

Ο Άνθιμος Ιεροσολύμων δίνει μια ερμηνεία που ισχύει σε κάθε εποχή με αντίχριστο ηγεμόνα: «Θηρίο είναι ο αντίχριστος, η δε προσκύνησή του είναι η υποταγή και το να πεισθούν (οι άνθρωποι) στα φθοροποιά του θελήματα. Εικόνα του θηρίου είναι ο ομοιωθείς σ' αυτόν κατά την κακή πράξη και την άθεσμο πολιτεία (διαγωγή). Εικόνα αυτού λέγεται, επί πλέον, και ο απεσταλμένος απ' αυτόν, επειδή είναι σαν να μεταφέρει το πρόσωπο και την εικόνα εκείνου (του θηρίου)». (σελ. 141, 2). Δηλ. όπως εικόνα του Σατανά είναι ο Αντίχριστος, έτσι και εικόνα του Αντιχρίστου είναι οι οπαδοί του.<sup>42</sup> Λέει επίσης: «Λαμβάνει το χάραγμα του θηρίου πάνω στο μέτωπο αυτός που βάζει τα πονηρά δόγματα στη διάνοιά του, διότι με το μέτωπο συμβολίζεται το διανοητικό. Πάνω στο χέρι (το λαμβάνει) αυτός που κάνει πράξη τα πονηρά του θελήματα, διότι το χέρι είναι το όργανο της πράξης». (σελ. 142). Δηλ. όποιος σκέπτεται πονηρά παίρνει το χάραγμα στο μέτωπο, ενώ όποιος πράττει πονηρά στο χέρι, λέει ο Άνθιμος.

Και ο Αρέθας λέει παρομοίως: «αντί του λόγου το μέτωπο, και αντί του έργου το χέρι ελήφθησαν». (Μαυρ. σελ. 228). Βάσει των προηγούμενων, που ισχύουν πνευματικά, συνεπάγεται ότι αυτός που κάνει πονηρές πράξεις, σφραγίζεται στο «χέρι» αφού έχει σφραγισθεί προηγουμένως και στο «μέτωπο»! Διότι οι πράξεις με σύμβολο το χέρι, ακολουθούν τις σκέψεις και τους λόγους που έχουν σύμβολο το μέτωπο. Σύμφωνα όμως με την Αποκάλυψη, τον καιρό του τελικού Αντιχρίστου θα αρκεί ένα σφράγισμα, στο χέρι ή στο μέτωπο των ανθρώπων του: Και υποχρεώνει όλους... να δώσουν στον εαυτό τους χάραγμα «ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν». (13:16). Από αυτό προκύπτει ότι το σφράγισμα την εποχή του τελικού Αντιχρίστου, αλλά και ενωρίτερα (από τότε που το επιτρέπει η τεχνολογία και το θέλουν οι άνθρωποι), θα είναι φτιαγμένο (και ανιχνεύσιμο) με υλικά μέσα, παράλληλα με το πνευματικό (στις ψυχές). Για το τελικό σφράγισμα γράψαμε στο προηγούμενο (H) τεύχος.

<sup>41</sup> Δείτε για την Ασίζη, και τους αθέους, που ονομάζονται μη πιστοί, γιατί προφανώς οι άλλοι εκπρόσωποι θρησκειών θεωρούνται όλοι «πιστοί»! <https://www.imdle0.gr/html/assisi.htm> Στο σχετικό βίντεο ο πάπας Φραγκίσκος προσπαθεί να δικαιολογήσει την παρουσία και των αθέων... στις συμπροσευχές για την ειρήνη! <https://vimeo.com/178400880>

<sup>42</sup> Η κακία του Σατανά εικονιζόταν πχ. στην ψυχή του Λένιν, που με τη σειρά της εικονιζόταν στις ψυχές των οπαδών του.

Δεν είναι χρονολογική ασυνέπεια της Αποκάλυψης η αναγραφή στο 13ο κεφάλαιο για το σφράγισμα αυτό, διότι παρατηρούμε ότι ήδη αυτό δοκιμάζεται και **προαιρετικά εφαρμόζεται**, πριν τον τελικό Αντίχριστο. Έπρεπε επομένως να μας προειδοποιήσει με αυτόν τον τρόπο για να καταλάβομε ότι ακόμη και γι' αυτό το δοκιμαστικό, αλλά μεμπτό σφράγισμα (από εταιρίες, στρατιωτικά σώματα και αστυνομίες όπως του Λονδίνου) ήταν γνώστης ο Ιωάννης. Εδώ θα συμπληρώσομε ότι οι 3 άγγελοι επισημαίνουν τα γεγονότα που ακολουθούν την περίοδο αυτή των προαιρετικών σφραγισμάτων και έκδοσης ταυτοτήτων ελεγχόμενων από το ηλεκτρονικό «Θηρίο»: Ο 1ος το κήρυγμα και τη δόξα της Ορθοδοξίας (μετά τον Γενικό πόλεμο) αντί της νομιζόμενης άμεσης έλευσης του τελικού Αντιχρίστου. Ο 2ος την πτώση της παγκόσμιας Βαβυλώνας και ο 3ος προειδοποιεί πως το αντίχριστο σφράγισμα στο υλικό πεδίο είναι επισφράγιση πνευματικού θανάτου και **δεν πρέπει να γίνει δεκτό** για να υπάρξει σωτηρία.



**1.13. Διευκρινιστική παρένθεση.** Αξίζει να σημειωθεί ότι στην ιστορία της Χριστιανοσύνης υπάρχουν αρκετές αντίχριστοι περίοδοι που ακολουθούνται από τη δόξα της Εκκλησίας του Χριστού. Η πιο χαρακτηριστική ως τώρα, ήταν αυτή της πρώην αντίχριστης παλαιάς Ρώμης των ειδωλολατρών αυτοκρατόρων, την οποία διαδέχθηκε η **Νέα Ορθόδοξη Ρώμη του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Μάλιστα το Χριστιανικό αυτό βασίλειο, το οποίο υπερασπιζόταν τον νόμο του Θεού και τιμούσε τον Χριστό και τους αγίους της Εκκλησίας Του κράτησε 1000 χρόνια, όσα προβλέπει η Αποκάλυψη στο 20ό κεφάλαιο.**

Οι ειδωλολάτρες αυτοκράτορες χρησιμοποιούσαν τις (διά των ειδώλων) θυσίες στους δαίμονες, τα θυμιάσματα σ' αυτούς κλπ, σαν σφράγισμα. **Ήδη όμως το σφράγισμα τοποθετείται πάνω στο σώμα, σε όσους το θέλουν**, ενώ ένα παρόμοιο σφράγισμα μέσω **ηλεκτρονικών ταυτοτήτων**, διά των οποίων θα γίνονται οι αγοραπωλησίες, έχει επίσης ξεκινήσει. Με την αριθμοποίηση του ανθρώπου και την υποταγή στο ολοκληρωτικό ηλεκτρονικό σύστημα των αντιχρίστων δυνάμεων, χάνεται η ελευθερία του, φυσική και πνευματική. **«Είναι πιο αργά απ' ότι σκεφτόμαστε»**, όπως συνήθιζε να λέει ο π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982).

Το σφράγισμα (με διάφορους τρόπους),<sup>43</sup> η ασέβεια και η ανηθικότητα που προωθούνται από τα αντίχριστα κέντρα της **«Νέας Τάξης» ή Παγκόσμιας Βαβυλώνας** θα ανακοπούν από τον **3ο Παγκ. Πόλεμο**, και μετά θα υπάρξει ειρήνη στον κόσμο που θα συνοδεύεται από την **διάδοση της Ορθοδοξίας σε όλα τα έθνη**. Θα συμβεί αυτό όπως επί Μ. Κωνσταντίνου, αλλά για μικρότερο χρονικό διάστημα.<sup>44</sup>

Η αντίχριστη κομμουνιστική εξουσία στη Ρωσία (την τότε Σοβιετική Ένωση) έπεσε το 1991, αλλά δεν ακολουθήθηκε από αναγέννηση της Ορθοδοξίας πραγματική και παγκόσμια. Τα υπερβολικά δικαιώματα των άλλων θρησκειών, αντιχρίστων ιδεολογιών, και της ηθικής διαστροφής, περιόρισαν την Ορθόδοξη διδασκαλία σε ορισμένους κατ' εξοχήν Ορθόδοξους τόπους. Την ίδια εποχή στην Ελλάδα, η Ορθοδοξία διώκεται από ντόπιους και ξένους αντιχρίστους πολιτικούς και συμφέροντα. Η τελική αναλαμπή της Ορθοδοξίας, επομένως, **αναμένεται**, παρόλο που σε μερικές χώρες όπως αυτές που βρίσκονταν υπό Σοβιετικό ζυγό έχουν δοθεί τώρα αρκετές θρησκευτικές ελευθερίες.

<sup>43</sup> Υπενθυμίζομε από το Η τεύχος σ. 59, ότι ο π. Ιωάννης Καλαϊδής (+2009) έλεγε ότι **«θα προηγηθούν τα γεγονότα της Πόλης και θα σταματήσει το κακό με τις ταυτότητες. Και μάλιστα μαζί με την Ελλάδα θα σωθούν κι άλλα κράτη, που είναι έτοιμα να πάρουν αυτήν τη (Νεοταξίτικη) ταυτότητα».**

<sup>44</sup> Για 32 περ. χρόνια (=η ρίζα του 1000). Αυτό θα γίνει διότι κατά τον άγιο Νείλο τον Μυροβλύτη **ο χρόνος στα έσχατα τρέχει γρηγορότερα.** Σύνδ, σ. 268). Αποφάσεις και νόμοι που έχουν πνευματικές επιπτώσεις παίρνονται με μεγάλη ταχύτητα, αφ' ενός γιατί ο Διάβολος βιάζεται γνωρίζοντας ότι **«ολίγον χρόνον έχει»**, και αφ' ετέρου διότι υπάρχει τεχνολογία τάχιστης συνεννόησης και μετάδοσης ειδήσεων. Τα πνευματικής φύσης γεγονότα καθορίζουν τον **«πνευματικό χρόνο»**, σε σχέση με την προσθήκη ή αφαίρεση χάριτος στις ψυχές.

Βρισκόμαστε, κατά την Αποκάλυψη, στην εποχή της «**παγκόσμιας Βαβυλώνας**» που κατά τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας προετοιμάζει την εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου.<sup>45</sup> **Αλλά θα υπάρξουν αρκετοί αντίχριστοι πριν τον τελικό, γιατί υπάρχει αρκετός καιρός ακόμα,** κατά τον άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη (Θ-12). Εδώ κλείνομε τη διευκρινιστική παρένθεση.



**1.14. Οι τιμωρίες.** Προηγουμένως έγινε η περιγραφή του ανθρώπου που προσκυνά τον Αντίχριστο. Οι Ανδρέας και Αρέθας της Καισαρείας εξηγούν: Αυτός θα πει από **το τιμωρητικό ποτήριο**, όπως θα το πει και ο Αντίχριστος, **το οποίο θα περιέχει ανόθευτη την οργή του Θεού και θα είναι (επομένως) χωρίς θείους οικτιρμούς «δια το της κρίσεως δίκαιον»** (Ανδρ.). Θα προσφέρεται με διάφορες τιμωρίες γιατί και η κακία του ήταν αυθαίρετη και ποικίλη. Ονομάζει εδώ την οργή οίνου, όχι όμως αυτόν που φέρνει ευφροσύνη, αλλά αυτόν που φέρνει σκότωση και παραφορά. Διότι έτσι είναι και ο θυμός (Αρέθ.). **«Καλώς δε οίνος θυμού καλείται η κόλαση (τιμωρία), γιατί είναι επακόλουθο του οίνου της ασεβείας, που μεθάει όσους πίνουν, διότι με αυτά που κάποιος αμαρτάνει, με αυτά και τιμωρείται».** (Ανδρ. - Αρέθ.).

**Και την οργή ακολουθεί ο βασανισμός εν πυρί και θείω** (με φωτιά και θειάφι) που **«και τα δύο είναι καυστικότητα»**, γιατί εκ φύσεως η φωτιά καίει, το δε θειάφι συνήθως ξανανάβει (τροφοδοτεί) τη φωτιά, λέει ο Αρέθας.

Και συνεχίζει: *Το ενώπιον των αγγέλων θέλει να πει το ασταμάτητο των βασάνων.* (Και τη ντροπή που θα προκαλείται στους αμαρτωλούς). *Το δε ενώπιον του αρνίου* θα πει πως η βάσανος μπροστά Του θα τους θυμίζει «*ότι το Αρνίο - Χριστός σφαγιάσθηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων, από αγάπη παραδίνοντας τον εαυτό Του, αυτοί όμως δεν θέλησαν να αποφύγουν την απώλειά τους (προστρέχοντας σ' Αυτόν διά της μετανοίας)*». (Αρέθ.).

Ο πατριάρχης Άνθιμος συμπληρώνει ότι **οι αμαρτωλοί «θα βασανίζονται ενώπιον των αγίων αγγέλων»**, διότι οι άγγελοι τους εφρούρουν στην παρούσα ζωή και τους χειραγωγούσαν στη γνώση της Αληθείας, αυτοί όμως απειθούσαν. Και υπενθυμίζει ότι η τιμωρία των αμαρτωλών αναφέρεται κατά τον ίδιο τρόπο και στο **Ψαλτήρι: Διότι σωτηρία δεν υπάρχει ούτε από ανατολών, ούτε από δυσμών, ούτε από τα έρημα (χάρης Θεού) όρη (δηλ. τους ισχυρούς της Γης).** Διότι ο Θεός είναι κριτής, και τον ένα (δίκαια) ταπεινώνει ενώ τον άλλο (πάλι δίκαια) ανυψώνει. Διότι είναι **«ποτήριο εν χειρί Κυρίου οίνου άκράτου (ανέροτου)»**, γεμάτο για κέρασμα (σε κάθε αμαρτωλό). **Ο Κύριος γέρνει το ποτήρι τούτο και προσφέρει το πικρό περιεχόμενό του πότε σε τούτον τον αμαρτωλό, πότε σε εκείνον. Το (τιμωρητικό) περιεχόμενο, όμως, του ποτηριού δεν αδειάζει.** Θα το πιούν στον καιρό τους όλοι οι αμαρτωλοί της γης»! (Ψαλμ. 74ος).

**«Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων»**, λέει ο άγγελος για όσους έχουν δεχτεί το σφράγισμα του Αντιχρίστου ή προσκυνούν την εικόνα του. Και είπαμε ότι αυτά ήδη μπορούν να πραγματοποιηθούν και στο υλικό πεδίο, εκτός του πνευματικού (των ψυχών), στο οποίο οι Χριστιανοί δοκιμάζονται οποτεδήποτε υπάρχει αντίχριστη εξουσία.

Ερωτούν οι Καππαδόκες Πατέρες: **«Τι σημαίνει καπνός του βασανισμού»;** Και απαντούν: **«ή το να γίνει γνωστό σε όλους, ότι η τιμωρία πραγματοποιείται με φωτιά»** (Αρέθ.), **«ή πρέπει να εννοήσουμε το αγκομαχητό που βγαίνει μαζί με στεναγμούς από εκείνους που κάτω κολάζονται»**<sup>46</sup> (Ανδρ.- Αρέθ.). Ή τέλος, λέει ο άγιος Ανδρέας, σημαίνει (κατά λέξιν) **«τον καπνό που βγαίνει από τη φωτιά η οποία τιμωρεί τους αμαρτωλούς».** Και συνεχίζει:

<sup>45</sup> Δείτε σελ. Θ-12 και από το Η τεύχος, σελ. 19. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>46</sup> Εκτός των αγίων ασκητών κατόπτευση των βασάνων της Κόλασης έχουν ενίοτε και ευσεβείς λαϊκοί. Έχει π.χ. καταγραφεί μαρτυρία από τη **γερόντισσα Λαμπρινή**: <https://www.imdleio.gr/diaf/2016/vid4/gLabrini1.html> και τον **Φώτη Κόντογλου** (Επίτομος): [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/17\\_Kontoglou\\_stoix.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/17_Kontoglou_stoix.pdf) Ζωντανά η γερ. Λαμπρινή και για τις ταυτότητες: <https://www.imdleio.gr/diaf/2016/vid4/gLabrini.html>



«Λέει, ο άγγελος, ότι **ο καπνός ανεβαίνει εις αιώνας αιώνος** για να μάθομε ότι **είναι ατελεύτητος η κόλαση των αμαρτωλών**, καθώς βέβαια **αιώνια είναι και η των δικαίων τρυφή**» (Ανδρ.).

**«Δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και αν κάποιος λαβαίνει το χάραγμα του ονόματός του»**, επιμένει να διευκρινίζει ο άγγελος. Δηλ. με αφετηρία τον παρόντα κόσμο στον οποίο υπάρχουν ημέρες και νύχτες, όποιος σφραγισθεί θα υποφέρει σε όλη την αιωνιότητα, διότι θα έχει χάσει οριστικά τη χάρη του Θεού. **«Εδώ όταν λέει ημέρα και νύχτα δέν σημαίνει ότι με τον ήλιο θα μετριάται η του μέλλοντος αιώνος κατάστασις»** (Ανδρ. - Αρέθ.) κατά την οποία δέ θα έχουν ανάπαυση οι ασεβείς, **«αλλά το λέει από τη συνήθη τώρα μέτρηση του χρόνου με ημέρες και νύχτες»** (Ανδρ. - Αρέθ.). Μπορεί όμως, λένε οι Καππαδόκες, να ερμηνευθούν και αλλιώς: **«Ημέρα να εννοηθεί η ζωή των αγίων, και νύχτα η κόλαση των βεβήλων. Αυτήν θα κερδίσουν όσοι, πράττοντας τις διαβολικές πράξεις και τις βλασφημίες κατά του Χριστού, χαράξουν στις καρδιές τους ως τίμιο το άτιμο όνομα και την εικόνα του αποστάτου θηρίου»**. (Ανδρ. - Αρέθ.). (Μαυρ. σελ. 228-9).

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι αρχίζοντας ο άγγελος τη μέτρηση από τη ζωή αυτή, μετρώντας ημέρες και νύχτες, επισημαίνει **την από αυτή τη ζωή τιμωρία όσων σφραγισθούν με το τελικό, σωματικό σφράγισμα**, στο οποίο εσχατολογικά επικεντρώνεται η Αποκάλυψη. **Μετά το τελικό σφράγισμα δεν υπάρχει μετάνοια και επομένως ανάπαυση στις ψυχές των σφραγισμένων. Και αυτό αρχίζει άμεσα, από αυτή τη ζωή.** Σε προγενέστερες εποχές αν και υπήρξαν περιπτώσεις άρνησης της πίστης, υπήρχε και η δυνατότητα μετανοίας, και αυτό που κάποτε συνέβη με τον απόστολο Πέτρο συνέβη και με πολλούς μάρτυρες και μάλιστα νεομάρτυρες. Σ' αυτούς η μετάνοια έκανε τη χάρη του Θεού να επανέλθει, ενώ **το σωματικό σφράγισμα του τελικού Αντιχρίστου δεν επιτρέπει τη μετάνοια. Διότι μ' αυτό ο άνθρωπος υποδουλώνεται με την ψυχή και το σώμα του στον Αντίχριστο και γίνεται αναίσθητος όπως οι δαίμονες σε κάθε πρόσκληση για μετάνοια.** Και το φοβερό αυτής της προειδοποίησης πρέπει να το δούμε σε σχέση και με τον επόμενο στίχο: **«Εδώ (θα φανεί) η υπομονή των αγίων (αληθινών Χριστιανών), εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη στον Ιησού»**.

**«Σ' αυτόν λέγει τον καιρό του Αντιχρίστου και σ' αυτόν τον πειρασμό αποδεικνύεται (η υπομονή των αγίων)»** ερμηνεύει ο Οικουμένιος. **«Διότι όσο είναι μέγιστος ο κίνδυνος και η τότε θλίψη, τόσο ανάλογα υπομονή χρειάζεται. Κατόπιν ο λόγος είναι με μορφή ερωτήσεως: Και ποιοι λέγει είναι εκείνοι τους οποίους ονομάζεις αγίους και υπομονητικούς; Είναι αυτοί που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη στον Ιησού. Διότι αυτοί και τους πειρασμούς της παρούσης ζωής και τον θάνατο, όλα δεύτερα θα τα θέσουν από την πίστη και την αγάπη του Θεού»**, προσθέτει ο Οικουμένιος, σε συμφωνία με τους Καππαδόκες Ανδρέα και Αρέθα. Και συνδέει την μέχρι θανάτου αυτοθυσία των τότε Χριστιανών με όσα λέει στη συνέχεια η Ουράνια φωνή στον Ιωάννη τον Θεολόγο:

**«Γράψε. Μακάριοι οι νεκροί, που πεθαίνουν από τώρα, (αφού έζησαν) αρεστά στον Κύριο. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυτούν από τους κόπους τους, γιατί τα έργα τους ακολουθούν μαζί τους»**. «Μακαρίζει, ερμηνεύει ο Οικουμένιος, όσους θα επιλέξουν να μην προσκυνήσουν την εικόνα του Θηρίου (Αντιχρίστου), μήτε να λάβουν χάραγμα επί του μετώπου ή επί του χεριού τους και γι' αυτό θα φονευθούν». Όμως και χωρίς να φονευθούν μακαρίζονται όσοι ζήσουν χωρίς να υποταχθούν στον Αντίχριστο, διότι αρκούν οι κόποι τους: **«Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυτούν από τους κόπους τους»... (14:13).**



## ...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ συνέχεια

## Στη δημοτική:

### (Ο θερισμός και ο τρύγος της γης)

**14-14** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

**14-15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλη τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θερίσον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

**14-16** καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

**14-17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

**14-18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστήριου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων· πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς.

**14-19** καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

**14-20** καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

**14-14** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ σύννεφο λευκὸ καὶ πάνω στο σύννεφο καθισμένος ὅμοιος με Υἱὸ Ἀνθρώπου, ἔχοντας πάνω στο κεφάλι του στεφάνι χρυσοῦ καὶ στο χέρι του δρεπάνι κοφτερό.

**14-15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ το ναό, κράζοντας με φωνή μεγάλη σ' αὐτόν που κάθεται πάνω στο σύννεφο. Στείλε το δρεπάνι σου καὶ θέρισε, γιατί ἦρθε ἡ ὥρα να θερίσεις, επειδὴ ξεράθηκε ὁ καρπὸς για το θερισμὸ τῆς γῆς.

**14-16** Καὶ αὐτὸς που κάθεται πάνω στο σύννεφο ἔβαλε τὸ δρεπάνι του πάνω στη γῆ, καὶ θερίστηκε ἡ γῆ.

**14-17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ το ναό που εἶναι στον οὐρανὸ, ἔχοντας καὶ αὐτὸς δρεπάνι κοφτερό.

**14-18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ το θυσιαστήριο, ἔχοντας ἐξουσία πάνω στη φωτιά, καὶ φώναξε με φωνή μεγάλη σ' αὐτόν που ἔχει τὸ δρεπάνι το κοφτερό, λέγοντας. Στείλε τὸ δρεπάνι σου τὸ κοφτερό καὶ τρύγησε τὰ σταφύλια (τοῦ φυτοῦ) τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς (επομένως κάθε κλήματος τῶν ἀμπελώνων τῆς γῆς), γιατί ωρίμασαν τὰ σταφύλια τῆς γῆς.

**14-19** Καὶ ἔβαλε ὁ ἄγγελος τὸ δρεπάνι του στη γῆ, καὶ τρύγησε τὴν ἀμπελο, (δηλ. ὅλα τὰ ἀμπέλια) τῆς γῆς καὶ ἔριξε τὰ σταφύλια τῆς στο πατητήρι τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μεγάλο.

**14-20** Καὶ πατήθηκε τὸ πατητήρι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, καὶ βγήκε αἷμα ἀπὸ τὸ πατητήρι (που ἔφτανε) μέχρι τὰ χαλινάρια τῶν ἵππων σε ἀπόσταση χιλίων ἑξακοσίων σταδίων (δηλ. περίπου τριακοσίων χιλιομέτρων).

**2.20.** Η «νεφέλη» καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῆς. **«Ἰδοὺ νεφέλη λευκή (σύννεφο λευκὸ) καὶ πάνω στο σύννεφο καθισμένος ὅμοιος με Υἱὸ Ἀνθρώπου»**, λέει ὁ Ἰωάννης. Τι σημαίνει ἡ νεφέλη; Οἱ ἐρμηνευτὲς λένε σχετικά: α) *Οἱ ἅγιοι Πατέρες*, λέει ὁ Ἀρέθας Καισαρείας **ὡς νεφέλη «τὴν Μαρίαν τὴν αειπάρθενον ἐξέλαβαν»**, σύμφωνα με ἐκεῖνο που λέει ὁ Ἡσαΐας: **«Ἰδοὺ, ὁ Κύριος κάθεται ἐπὶ νεφέλης κούφης (ἀνάλαφρης, γιατί δὲν βαρυνόταν ἀπὸ ἀμαρτήματα), καὶ θα ἔλθει στὴν Αἴγυπτο (19:1). Ἡ Μαρία κατὰ κάποιον τρόπο σαν ἀτμὸς ἀνέβηκε ἀπὸ τὴ γῆ, ὅπως ἡ νεφέλη, δηλαδὴ, ἀπέδρασε ἀπὸ τὴν παχύτητα τοῦ γηϊνοῦ φρονήματος τοῦ περιβάλλοντός τῆς.** β) *Νεφέλη* μπορεῖ να ἐννοήσουμε τὴν αἰσθητὴ **«τὴν υπολαβούσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν οφθαλμῶν» (Ἀνδρ.) κατὰ τὴν ἀνάληψή Του (Πράξ.1:9).** γ) **Τέλος, μπορεῖ να ἐννοήσουμε ὡς νεφέλη «κάποια ἀγγελικὴ δύναμη, γιατί εἶναι καθαρὴ καὶ ὑπερυψωμένη ἡ ἀγγελικὴ φύση γι' αὐτὸ καὶ χαρακτηρίζεται ὡς λευκὴ» (Ἀνδρ.-Ἀρέθ.).** Αὐτὸ το λέει

και ο Ψαλμωδός: **«Και επέβη επί Χερουβίμ και επετάσθη»** (17:11 - ανέβηκε επάνω στα Χερουβίμ και πετούσε).

Η «νεφέλη» κατά τα ετυμολογικά λεξικά είναι νέφος (σύννεφο) που αίρεται (σηκώνεται) σε ύψος.<sup>47</sup> **Συνεπώς μπορούμε ως εξής να συνδυάσουμε σε μία τις τρεις ερμηνείες:** Ο Κύριος εμφανίσθηκε στον Ουρανό με την κατάλευκη (ως ακηλίδωτη από αμαρτία) σάρκα που έλαβε από την Παρθένο, με την οποία, αφθαρτισμένη μετά την Ανάσταση, ανελήφθη φερόμενος τιμητικά επί των ασωμάτων δυνάμεων, που παρομοιάζονται με νεφέλες, ως πνεύματα, λευκές γιατί είναι καθαρές από αμαρτία. Ο Ιησούς είναι τώρα **όμοιος με Υιό Ανθρώπου**, διότι έχει τη δόξα που έκρυβε όταν βρισκόταν στη Γη, με την οποία παρουσιάζεται και στην αρχή του βιβλίου της Αποκαλύψεως: **«και (είδα) στο μέσο των επτά λυχνιών όμοιο με Υιό Ανθρώπου, ντυμένο με χιτώνα ποδήρη και περιζωσμένο στους μαστούς με ζώνη χρυσή... και η όψη Του είναι όπως ο ήλιος φέγγει με την (πλήρη) δύναμή του. Και όταν τον είδα, έπεσα μπροστά στα πόδια του σαν νεκρός»...** (1:13-17).

**Ο Χριστός φορά στο κεφάλι Του στεφάνι χρυσό που θέλει να πει πως είναι βασιλιάς, «διότι βασιλεύς και των νοητών και των αισθητών ο Χριστός»** (Αρέθ.) ή παρόμοια κατά τον Ανδρέα **«και των ορατών και των αοράτων δυνάμεων»**. Είναι χρυσός, γιατί για μας τους ανθρώπους, ο χρυσός είναι πολύτιμο μέταλλο (Ανδρ.-Αρέθ.).

**Ο στέφανος δίνεται σε αυτούς που νικούν.** Και ο Ιησούς Χριστός στεφανωμένος μας θυμίζει τη νίκη Του επί του Διαβόλου, όχι με βία αλλά με αρετή, με τον ακάνθινο στέφανο και τον Σταυρό. Αυτή ήταν μια πανανθρώπινη νίκη, για την οποία με δικαιοσύνη, και όχι επειδή είναι και Θεός, στέφθηκε Βασιλιάς όλης της ανθρωπίνης φύσης. Έτσι πρώτα στον εαυτό Του, επειδή είναι τέλειος άνθρωπος, έφερε σαν βραβείο αυτή τη Θεϊκή δόξα, με την οποία είναι **«όμοιος με Υιό Ανθρώπου»**. Η περιγραφή του Ιησού στεφανωμένου στον Ουρανό δείχνει την εκεί αναμονή όσων πρόκειται να στεφανωθούν για τους μαρτυρικούς αγώνες τους στη Γη.

Αυτό θα συμβεί με τον πρώτο «θερισμό». Διότι κατά τον δεύτερο γίνεται εξολόθρευση των αδίκων, καθώς τα σταφύλια ρίχνονται **«στο πατητήρι του θυμού του Θεού, το μεγάλο»**.

**Κρατά στα χέρια του δρέπανο οξύ, που σημαίνει ότι θα εξασκήσει την εξουσία Του στο τέλος του κόσμου, γιατί ο Κύριος θερισμό ονόμασε τη συντέλεια του κόσμου** (Ματθ.13:39). **«Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξύ».** Είναι οξύ (κοφτερό) το δρεπάνι, που σημαίνει ότι θα ενεργεί με ταχύτητα, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 230).

**«Πολὺς ο θερισμὸς αναγράφεται στα Ευαγγέλια, οἱ δὲ ἐργάτες λίγοι»**, λέει ο Οικουμενίος. Και συμπληρώνει:

**«Αλλά ἐκεῖ μὲν τὴν συλλογὴν τῶν πιστῶν δήλωνε ο θερισμὸς, ἐδῶ δὲ τὴν συντέλεια τῶν ἀνθρώπων. Ὡστε ὅτι βρεθεῖ σ' αὐτοὺς ἀχυρῶδες (περιττὸ ὡς ἀκαρπο) και ατελές και κατάλληλο για φωτιά, να παραδοθεῖ στο πυρ».**<sup>48</sup> Δηλ. ο Οικουμενίος βλέπει τους δύο θερισμούς σε σχέση με τις πράξεις κάθε ενός ανθρώπου. Κατά την κρίση μένει μόνο η αρετή ενώ απορρίπτεται κάθε κακία, η οποία (εννοείται ότι) όταν υπερσκελίζει την αρετή συμπαρασύρει ὅλο τον άνθρωπο στα αιώνια βάσανα.

**2.21. Οι δύο θερισμοί. Πρέπει να δούμε αυτές τις δύο κατηγορίες θερισμού (των πιστών και των ανθρώπων της αποστασίας) πραγματοποιούμενες στα έσχατα.** Είναι, όμως, προφανές ότι τα εδώ γεγονότα προβλέπονται **κοντά** στη Συντέλεια και **όχι ακριβώς κατά τη 2α Παρουσία**, στην οποία ο Χριστός έρχεται ως Κριτής στη Γη. Τότε έρχεται όχι με

<sup>47</sup> Ετυμ. λεξικό Βασδέκη: **νέφος** [κ-νάπ-τω, α>ε, π>φ, ομοιάζει εντελώς με λαναρισμένο μαλλί, «σύννεφα σαν βαμβάκι», «νεφέλαι πόκοις ερίων όμοιαι»] - **σύννεφο**. **νεφέλη** (αείρω, ρίζα ερ-, ρ>λ, αναφέρεται στα σύννεφα που εγείρονται καθ' ύψος).

<sup>48</sup> Από την ερμηνεία του Οικουμενίου στην Αποκάλυψη: **«θερισμὸς ἀναγράφεται πολὺς ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις· οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὴν τῶν πιστῶν συλλογὴν ὁ θερισμὸς ἐδήλου, ἐνταῦθα δὲ τὴν συντέλειαν τῶν ἀνθρώπων ἵνα εἴη μὲν εἴη ἐν αὐτοῖς ἀχυρῶδες και ἀτελεσφόρητον και πυρὸς ἄξιον, πυρὶ παραδοθῆ»**.

δύο ή τρεις, αλλά με όλους τους αγγέλους και τους αγίους μαζί, για να κρίνει ζώντες και κεκοιμημένους. Και οι τότε ζώντες δεν αρπάζονται απλώς γρήγορα (με δρέπανο οξύ) από την παρούσα ζωή, αλλά **στιγμιαία**: **«...εν ατόμω, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι»** (Α Κορ.15:52). Και αυτό γίνεται μετά την έγερση των νεκρών: **«οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον»**, λέγει ο απόστολος Παύλος (Α Θεσ. 4:16).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ ή Βέδας λέει για τους αγγέλους ότι εκτελούν **δύο ειδών διακονίες** (υπηρεσίες): **«Η υπηρεσία των αγγέλων, όπως λέει ο (άγιος) Ιερώνυμος, είναι διττή. Γιατί μερικοί απονέμουν ανταμοιβές στους δίκαιους, ενώ άλλοι προΐστανται των διαφόρων τιμωριών, όπως λέγεται: Ο ποιών τους αγγέλους Αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα (φωτιά που κατακαίει)»**. Και επειδή όλα ξεκινούν από τις επιθυμίες των ψυχών, τότε κατά τον Μπηντ: **«Οι δύο άγγελοι που διακηρύσσουν ότι η συγκομιδή είναι ξηρή και ο καρπός ώριμος, μπορούμε να εννοήσουμε ότι είναι οι προσευχές της Εκκλησίας, που με μεγάλη φωνή, δηλαδή με μεγάλη επιθυμία, προσεύχονται καθημερινά για να έρθει η βασιλεία του Κυρίου με αυτά τα λόγια»**. Η βασιλεία του Θεού στον άνθρωπο έρχεται πρώτα με την κάθαρση και μετά με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Οριστικά όμως μετά θάνατον, ως βραβείο, στους καλώς αγωνισθέντες (στη ζωή τους) Χριστιανούς.

Εδώ η Αποκάλυψη εμφανίζει την κατάσταση των ψυχών της ανθρωπότητας κοντά στη Συντέλεια, που σημαίνει επίσης κοντά στο τέλος της πρόσκαιρης ζωής των πολλών, και λέει ότι είναι πλέον έτοιμη για θερισμό. Δηλ. ότι σε σχέση με την αρετή, έχουν ήδη κάνει τα άτομα τις οριστικές επιλογές τους, με τις οποίες οι ψυχές ετοιμάσθηκαν **είτε για αιώνια ανάπαυση**, με στεφάνι χρυσό την είσοδο στη Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος **είτε για αιώνια βάσανα «στο πατητήρι του θυμού του Θεού, το μεγάλο»**, από τη στέρηση της χάρις του Θεού ένεκα αμαρτωλού βίου. Αυτό που μένει είναι ο θερισμός. Και κοντά στο τέλος του κόσμου θα είναι απότομος και μαζικός.

Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων παρατηρεί: **«Ο πρώτος άγγελος, που ζήτησε να σταλεί το δρέπανι από τον καθήμενο πάνω στη νεφέλη, ειπώθηκε ότι βγήκε από τον ναό χωρίς κάποια άλλη διευκρίνιση. Ο δεύτερος άγγελος λέγεται ότι βγήκε από το Ουράνιο θυσιαστήριο (για την ακρίβεια **έκ του ναού του έν τῷ ούρανῳ**). Ο δε τρίτος επίσης εκ του θυσιαστηρίου»**. (σελ. 146). Επειδή είπαμε ότι ο 1ος άγγελος είναι επί των ευσεβών, εδώ δηλώνεται ότι όχι μόνο οι άγιοι που είναι στον Ουρανό παρακολουθούν τα πράγματα της γης και παρακαλούν να γίνει ο θερισμός των δικαίων τον κατάλληλο καιρό για να ανέβουν κι αυτοί στον Ουρανό, αλλά και οι δίκαιοι που είναι στη γη **προσεύχονται καθημερινά για να έρθει η βασιλεία του Κυρίου: «Ελθέτω η Βασιλεία Σου»...** Και είναι μέσα στον ναό από τον οποίο βγήκε ο άγγελος, διότι και ο καθένας τους είναι ναός του Αγίου Πνεύματος. Έτσι επηρεάζουν και αυτοί με την προσευχή τους τα αποβησόμενα.

Οι άγιοι μάρτυρες είδαμε (στο έκτο κεφάλαιο) ότι από το Ουράνιο θυσιαστήριο παρακολουθούν όσα συμβαίνουν στη γη και δεν θέλουν να συνεχίζονται οι αδικίες και τα εγκλήματα σ' αυτήν, λέγοντας: **«Ως τότε, Δεσπότη άγιε και αληθινέ, δεν θα κρίνεις και δεν θα εκδικείσαι το αίμα μας από αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη»;** (6:10). Τότε τους ειπώθηκε να περιμένουν μέχρις ότου ετοιμασθούν οι ζώντες που πρόκειται και αυτοί να δώσουν τη μαρτυρία τους.<sup>49</sup> Διότι δεν είχε έρθει ακόμη ο καιρός της Συντελείας, ούτε λίγο ενωρίτερα οι μαζικοί θερισμοί πιστών - απίστων από διώξεις, πολέμους, επιδημίες και φυσικές ή μη καταστροφές, όπως προείπε ο Κύριος: **«Θα εγερθεί έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θα γίνουν λιμοί (πείνες) και λοιμοί (ασθένειες) και σεισμοί κατά τόπους. Πάντα δε ταύτα αρχή ωδίνων»**. Και **«τότε θα σας παραδώσουν σε θλίψη και θα σας**

<sup>49</sup> «Και τους ειπώθηκε να αναπαυτούν ακόμα λίγο χρόνο, ωστόσο ολοκληρώσουν (τη μαρτυρία τους) και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους που πρόκειται να θανατώνονται όπως καί αυτοί». (6:11).

**φονεύσουν, και θα είσθε μισούμενοι από όλα τα έθνη γιατί θα τιμάτε το όνομά Μου».**

(Ματθ. 24:7-9).

Για τους ευσεβείς και δικαίους ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς παίρνει την τελική απόφαση του «θερισμού» τους, ενώ για όλους τους άλλους παίρνει την απόφαση ο άγγελος που βγαίνει από από τον **«ναό που είναι στον Ουρανό, έχοντας και αυτός δρεπάνι κοφτερό»**. (14:17). Αυτός ο άγγελος είναι «*εκ των λειτουργικών δυνάμεων*» και δεν είναι ο Χριστός, που ονομάζεται «*άγγελος της μεγάλης βουλής*» (Ησ. 9:5), λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. Έχει όμως και αυτός δρεπάνι κοφτερό. Αναφέρθηκε το γνώρισμά του - δηλαδή το ότι βγήκε από τον Ουρανό - για να δείξει, ότι «*όχι μόνον επι γής γίνονται λατρείες, αλλά γίνονται και στον Ουρανό, στον Παντοκράτορα Θεό*» λέει ο Αρέθας. **Το ότι το δρεπάνι είναι οξύ (κοφτερό), σημαίνει πως με γρηγοράδα θα γίνει αυτό που διατάχθηκε.** (Μαυρ. σελ. 231). Ο 2ος θερισμός δίνει τέλος στη ζωή των ασεβών και αδίκων. Πρώτος και δεύτερος θερισμός δεν είναι σαφώς διακριτοί πολλές φορές. Ο θερισμός των δικαίων αναφέρεται πρώτος τιμητικά. Αλλά και διότι οι διωγμοί των πιστών κινούν τον πνευματικό νόμο σε τιμωρία των αμετανόητων διωκτών τους. Η Σταύρωση του Χριστού ακολουθήθηκε από τιμωρίες σε άρχοντες και αρχομένους των Εβραίων, μετά από το πέρας του παραχωρηθέντος σ' αυτούς διαστήματος μετανοίας, που πέρασε άπρακτο. Ο κομμουνισμός στη Σοβιετική Ένωση «θέρισε» πρώτα πολλούς από την Εκκλησία και μετά στράφηκε σε πολιτικές και άλλες εκκαθαρίσεις, ενώ ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος θέρισε και αυτός κάποιους ευσεβείς που έπεσαν από φιλοπατρία ή άλλη αρετή, αλλά και πολλούς από τους ασεβείς. Σε προσωπικό επίπεδο τα δυστυχήματα και σε μεγαλύτερες ομάδες πληθυσμού οι πόλεμοι, αρρώστιες, πείνες και άλλα δεινά, «θερίζουν» πολύ κόσμο. Αυτά όσο πλησιάζομε στη Συντέλεια θα γίνονται όλο και πιο συχνά και όλο και πιο καταστροφικά.

Ο τρύγος των σταφυλιών **«τους λίκαν ανόμους αινίττεται...»**, λέει ο Αρέθας, δηλ. υπαινίσσεται τους πολύ παρανόμους. Ο άγγελος έριξε το δρεπάνι του στη γη για να κάνει **«τον τιμωριστικό θερισμό»** εκείνων, που με τα βορβορώδη έργα τους συμπεριφέρονται όπως οι χοίροι. Και ετρύγησε την άμπελο της γης, δηλαδή, όλους εκείνους που υποτάχθηκαν στον Αντίχριστο **«χωρίς λύπηση διατάσσει ο άγγελος να τρυγηθούν, και απότομη (ξαφνική) έγινε η επιχείρηση»** συμπληρώνει ο Αρέθας. Εννοείται ότι τιμωρούνται οι υπακούοντες σε κάθε αντίχριστο, και όχι μόνο στον τελευταίο.

Ληνός (πατητήρι) του θυμού του Θεού λέγει ο άγιος Ανδρέας **«είναι ο χώρος της κολάσεως, που ετοιμάσθηκε για τον διάβολο και τους αγγέλους του»**, και χαρακτηρίζεται μεγάλος γιατί θα είναι πολλοί εκείνοι, που θα βασανίζονται εκεί, επειδή **είναι πλατύς και ευρύχωρος ο δρόμος της απωλείας.**

**«Και πατήθηκε το πατητήρι έξω από την πόλη»** (14:20) . Αυτό σημαίνει ότι το «πατητήρι», δηλ. ο τόπος των βασάνων των αμαρτωλών θα είναι έξω από την «πόλη» των δικαίων (τη Βασιλεία των Ουρανών). Και ούτε καν θα αγγίζει η (γήινη και προσωρινή) εξουσία των αμαρτωλών τους δικαίους, όπως λέει ο Ψαλμωδός: **«ότι ούκ αφήσει Κύριος τήν ράβδον τῶν αμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων»** (ψαλμ. 124:3). «Διότι η κατοίκηση των δικαίων θα είναι άψογος, όπως ακριβώς άψογος υπήρξε και ο τρόπος ζωής τους», κατά τον Ανδρέα.

**«Και βγήκε αίμα από το πατητήρι».** Είναι αυτό που τρέχει από τους υπόδικους που «πατούνται» από **«την δικαίαν και αδέκαστον του Θεού κρίσιν»** (Ανδρ.). Οι άδικοι, που έμειναν ως το τέλος της ζωής τους αμετανόητοι, **καταπατούσαν τη συνείδησή τους, χάνοντας έτσι τη ζωοποιό για την ψυχή χάρη του Θεού, όπως αντίστοιχα το αίμα χάνεται όταν αιμορραγεί το σώμα του ανθρώπου.** Το τέλος της επίγειας ζωής τους επομένως μπορούμε να το δούμε σαν απώλεια των ζωτικών δυνάμεων της ψυχής και του σώματός τους, που κατά τον Ιωάννη είναι συνοπτικά «απώλεια αίματος». Το αίμα αυτό έφτανε **«μέχρι τα χαλινάρια των ίππων σε απόσταση χιλίων εξακοσίων σταδίων».** Αν το δούμε στο γήινο πεδίο, τότε

πρόκειται για ένα κύκλο ακτίνας περίπου τριακοσίων χιλιομέτρων,<sup>50</sup> στην πραγματικότητα για όλη τη γη. Διότι δεν πρέπει να τρέχουμε πρώτα στα γήινα, ξεχνώντας ότι **υπάρχουν και πνευματικές διαστάσεις, οι οποίες αντί μήκη μετρούν τα στάδια των αρετών (θετικά ή αρνητικά)**. Σε σχέση μ' αυτές είναι το κύριο νόημα των αριθμητικών προσδιορισμών:

**Το αίμα αυτό φτάνει μέχρι των χαλινών των θηλυμανών ίππων.** «Γιατί δεν έβαλαν χαλινάρι στις ηδονές και παρανομίες τους». (Ανδρ.) **Με τα χίλια εξακόσια στάδια «το μέγα χάσμα, το χωρίζον τους δικαίους από των αμαρτωλών, διδασκόμεθα»** (Ανδρ.), γιατί ήταν τέλειοι στην πονηρία, και βδελυκτοί στις πράξεις. Και αναλυτικότερα **οι δέκα εκατοντάδες σημαίνουν το «της κακίας μέγεθος», οι δε έξι εκατοντάδες «την επιμελή της αμαρτίας εργασίαν»**, με την κακή χρησιμοποίηση της κτίσεως που δημιουργήθηκε σε έξι ημέρες. Σημαίνουν ακόμη ότι «**όταν ο Νώε ήταν εξακοσίων έτών κατακλύσθηκε από τα νερά όλη η ξηρά**». (Ανδρ.).<sup>51</sup>

Είχαμε πει,<sup>52</sup> επίσης, ότι **το 40 εκφράζει και την εκούσια άσκηση** την οποία σαν σαρακοστή (40ή) είναι νομοθετημένο να διέρχονται στη ζωή τους οι Χριστιανοί. Αυτοί όμως που προτίμησαν την κακία αντί της αρετής, ζουν με εμπάθεια, δηλ. χωρίς να βάζουν χαλινάρι στις αμαρτωλές ορέξεις τους, ασκούμενοι μάλιστα επιμελώς στην εξυπηρέτησή τους, σαν με μία **αντι-σαρακοστή**. Λίγο πριν τη Συντέλεια αυτό θα έχει εδραιωθεί σαν κανόνας ζωής, μετατρέποντας τη γη σε τοπίο ανομίας με μεγαλύτερη την κακία (40x40= 1600 στάδια), γύρω από το κέντρο διοίκησης του Αντίχριστου (τα χαλινάρια της ισχύος του).

**«Και βγήκε αίμα από το πατητήρι»...** Ο **Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας)** βλέπει τον Διάβολο συμμετέχοντα στην αιματοχυσία, ως καβαλάρη του αντίχριστου ίππου, στα χαλινάρια του οποίου (τη διοίκηση) φτάνει το αίμα:<sup>53</sup> **Αίμα.** Αυτή η εκδίκηση (με αίμα) "βγήκε", (φτάνοντας) ακόμη και στους ηγέτες του λαού. Γιατί στην τελευταία αναμέτρηση η εκδίκηση έφθασε ακόμη και στον διάβολο και τους αγγέλους του, λόγω του αίματος των αγίων που έχυσαν, όπως είναι γραμμένο: **«Εις αίμα ήμαρτες, και αίμα διώξεται σε»**. (Ιεζ. 35:6). Συνεπώς η τιμωρία δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της επιλογής των ασεβών να ακούσουν το διάβολο και τις αντίχριστες διδασκαλίες του, αντί να υπακούσουν στον Χριστό και το Ευαγγέλιο. Αντίθετα από την **αιμορροούσα γυναίκα** του Ευαγγελίου (Ματθ. 9:20) που προστρέχει και θεραπεύεται από τον Κύριο, οι άνθρωποι κοντά στη Συντέλεια αποστατούν απ' Αυτόν και έτσι οι ψυχές τους **"αιμορραγούν"** χάνοντας την πολύτιμη γι' αυτές ζωτική χάρη Του.<sup>54</sup> Ο θάνατος βρίσκει την πρώην αιμορροούσα γυναίκα θεραπευμένη ψυχικά ενώ τους αποστάτες Χριστιανούς "αιμορραγούντες" και σ' αυτή την κατάσταση εισέρχονται στην αιωνιότητα.

## 2.22. Το δρεπάνι σαν σύμβολο του «θερισμού» ανθρωπίνων ζώων.

Πρέπει να μη θεωρήσουμε τυχαίο ότι το δρεπάνι είναι το σύμβολο του «θερισμού» κοντά στη Συντέλεια. Και δεν είναι τυχαίο ότι ακόμα και ο «τρύγος» γίνεται με δρεπάνι. Διότι γνωρίζουμε ότι **η έβδομη βασιλεία του κακού ήρθε ήδη, με σύμβολο το σφυροδρέπανο!**

<sup>50</sup> 1600 (στάδια) x185 (μ/στάδιο) = 296000 μέτρα.

<sup>51</sup> Οι περικοπές της ερμηνείας των Αρέθα και αγίου Ανδρέα, με κάποια επεξεργασία στη δημοτική, ελήφθησαν από το προαναφερθέν βιβλίο του κ. Μαυρομάτη, σελ. 232,3.

<sup>52</sup> Στη σελ. Θ-9 αλλά και στο Γ τεύχος σελ. Γ-19.

<sup>53</sup> Πάντα από: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>54</sup> Είπαμε ήδη σε προηγούμενο τεύχος (Γ-18), ότι **η γυναίκα που αιμορραγούσε συμβόλιζε την εξ εθνών Εκκλησία** που προλαβαίνει να λάβει την ίαση πριν την κόρη του αρχισυναγώγου, η οποία πριν ιαθεί πεθαίνει. Αυτή την κόρη, που συμβολίζει τη συναγωγή, ανασταίνει ο Κύριος αργότερα και αυτό συμβαίνει στα έσχατα χρόνια, για να συμπληρωθεί με εξ Ιουδαίων Χριστιανούς η Εκκλησία, **«και έτσι πας Ισραήλ θα σωθεί»**. (Ρωμ.11:26). **«Για την Συναγωγή λέγω, της οποίας άνδρας ήταν ο (Μωσαϊκός) νόμος, που σαν Αρχισυναγώγος, καλεί σήμερα τον Δεσπότη (Χριστό) στην ανάσταση του πεθαμένου παιδιού του»**, εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος. Δείτε αναλυτικές επεξηγήσεις: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf) σελ. Η-18,19.

Πρόκειται για τον αθεϊστικό κομμουνισμό. Κράτησε λίγο, όπως προέβλεψε η Αποκάλυψη.<sup>55</sup> Και παρήλθε αφήνοντας πίσω του την αθεϊστική ιδεολογία και κομματικές συσπειρώσεις, με μεγαλύτερη αυτή της Κίνας, οι οποίες στο τέλος του κόσμου, μετά τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο και τη σύντομη αναλαμπή της Ορθοδοξίας, θα φέρουν νέους πολέμους και σφαγές που, για το πλήθος της ανομίας, θα ανεβάσουν στην εξουσία τον τελικό Αντίχριστο. Το δρεπάνι και το κόκκινο χρώμα των κομμουνιστικών σημαιών συνδυάζουν τον «θερισμό» ζώων με το χρώμα του αίματος των προκαλουμένων σφαγών.

Ο προφήτης Ιωήλ μιλάει, όπως ο Ιωάννης ο Θεολόγος, για τρυγητό που με δρέπανα θερίζονται οι εχθροί του Θεού και μετά εισάγονται και καταπατούνται στο πατητήρι Του.

**«Ας εγερθούν και ας αναιβούν όλα τα έθνη στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ, διότι εκεί Εγώ θα στήσω το δικαστήριό Μου, για να κρίνω και δικάσω όλα τα γύρω έθνη. Αποστείλατε τα δρέπανα, διότι έφθασε ο καιρός του τρύγου. Εισέλθετε και πατάτε σάν σταφύλια τους εχθρούς Μου, διότι είναι γεμάτο το πατητήρι. Ας ξεχειλίσουν οι κάτω από το πατητήρι δεξαμενές (από αίμα), διότι οι κακίες τους έχουν πληθυνθεί».** (Ιωήλ. 4:12-13).<sup>56</sup>

Όταν φθάνει λοιπόν ο καιρός του τρύγου, τότε αποστέλλονται τα δρέπανα: **«Αποστείλατε τα δρέπανα, διότι έφθασε ο καιρός του τρύγου»!** Και αποστέλλονται μαζικά τα δρέπανα του θανάτου από τον τιμωρό άγγελο, **μαζί με το σύμβολό τους, το σφυροδρέπανο**, για να γίνουν οι μεγάλοι πόλεμοι κοντά στη Συντέλεια. Προηγουμένως ο Κύριος προτρέπει: **«Να τα κηρύξετε αυτά στα έθνη. Αγιάσατε πόλεμον»!** (Ιωήλ. 4:9). Και ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας: **«Τι είναι πάλι το "αγιάσατε"; Σ' Εμένα (τον Κύριο) να τον αφιερώσετε αυτόν τον πόλεμο, Εγώ (ο Άγιος Θεός) θα είμαι μαχητής και για δική Μου δόξα θα είναι ό,τι γίνει».**<sup>57</sup> Τα σφυροδρέπανα εμφανίστηκαν με το ξεκίνημα των μεγάλων πολέμων του **20ου αιώνα**. Η κομμουνιστική επανάσταση το 1917 στη Ρωσία εκμεταλλεύθηκε την άσχημη κατάσταση από τον 1ο Παγκ. Πόλεμο του 1914. Οι εκκαθαρίσεις και οι διώξεις στη Σοβιετική Ένωση συνεχίστηκαν και μετά τον Β Παγκ. Πόλεμο μέχρι το 1991, όποτε πέφτει το κομμουνιστικό καθεστώς και αρχίζει η **«Παγκόσμια Βαβυλώνα»** που αυτοαποκαλείται **«Νέα Παγκόσμια Τάξη»** (N.W.O.). Τότε αρχίζουν τα γεγονότα της Συντελείας κατά αποκάλυψη που δόθηκε από τους αγίους Νικόλαο και Γεώργιο στον **άγιο Καλλίνικο** από την Τσερνίκα της Ρουμανίας (1992=7.500 από Αδάμ).

Από την εποχή του Βυζαντίου ήταν γνωστοί οι **«χρησμοί» του αυτοκράτορος Λέοντος του Σοφού**.<sup>58</sup> Αν και θεωρούνται μεταγενέστεροι, επικράτησε να αποδίδονται σ' αυτόν, είχαν μεγάλη διάδοση, και ελαμβάνοντο σοβαρά υπ' όψιν. Ο 9ος λέει: **«Χρησμός Θ' Εξουσία. Ουαί σοι πόλις επτάλοφε, όταν το εικοστόν στοιχείον ευφημίζεται εις τα τείχη σου. Τότε ήγγικεν η πτώσις και η απώλεια των δυναστών σου, και των εν αδικία κρινόντων, ος έχει τους δακτύλους αυτού δρεπανωτούς ό έστι δρέπανον της ερημώσεως καί έν τω Ύψίστω βλασφημία».**

<sup>55</sup> Διαβάστε περισσότερα στο Η τεύχος: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>56</sup> Ιωήλ: «... έξεγειρέσθωσαν και άναβαινέτωσαν πάντα τά έθνη εις την κοιλάδα Ιωσαφάτ, διότι εκεί καθιώ του διακρίναι πάντα τά έθνη κυκλόθεν. έξαποστείλατε δρέπανα, ότι παρέστηκεν ό τρυγητός· εισπορεύεσθε, πατείτε, διότι πλήρης ή ληνός· ύπερεκχεΐτε τά ύπολήνια, ότι πεπλήθυνται τά κακά αύτών»...

<sup>57</sup> «Και τί δή τó αγιάσατε πάλιν έστιν; Έμοι καθιερώσατε τρόπον τινά, έσομαι γάρ ό μαχητής έγώ, και εις έμην δόξαν έσται τó δρώμενον»... Σχόλια του αγίου Κυρίλλου στους μικρούς προφήτες. (1.354.20) Μπορείτε να το βρείτε online: <https://greekdownloads3.files.wordpress.com/2014/09/commentarius-in-xii-prophetas-minores.pdf> σελ. 144.

<sup>58</sup> Ο Λέων ο Σοφός (19 Σεπτεμβρίου 866 - 11 Μαΐου 912) Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου από το 886 έως το 912, υιός του Βασιλείου του Μακεδόνας, ήταν ευσεβής ηγεμόνας με σοβαρά εκκλησιαστικά και θεολογικά ενδιαφέροντα. Από τα έργα του διασώθηκαν λειτουργικά ποιήματα, πολυάριθμοι λόγοι και ομιλίες, που συνήθιζε να εκφωνεί ο ίδιος σε εκκλησιαστικές εορτές, και στα οποία συνδυάζει πλατειές δογματικές αναλύσεις με στοιχεία από την κλασική φιλολογία. Για τα πολλά του συγγράμματα ονομάστηκε, έτι ζων, «σοφός». Δεν ήταν προφήτης αλλά πολύ καλά μελετημένος και αυτά τα οποία γνώριζαν άγιοι άνδρες για το μέλλον της Βασιλεύουσας τα κατέγραψε σε στίχους με τον τίτλο **«χρησμοί»** ίσως για το έντονο αινιγματικό τους στοιχείο. Η συλλογή αυτή απέκτησε μεγάλη δημοτικότητα και διάδοση τόσο στο Βυζάντιο, όσο και στον λατινικό και σλαβικό κόσμο όπως αναφέρεται και στο έργο του Georg Ostrogorsky: «Ιστορία του Βυζαντινού Κράτους».

**Δηλ. Αλοίμονό σου, Πόλη Επτάλοφε όταν το 20ό στοιχείο (Κ=20) έχει καλή φήμη στα τείχη σου. Τότε πλησίασε η πτώση και οι απώλειες των δυναστών σου (κυβερνητών σου), και αυτών που κρίνουν άδικα. Που έχει τα δάκτυλά του δρεπανωτά, το οποίο (σφυροδρέπανο) είναι δρέπανον της ερήμωσης, και προς τον Ύψιστο βλασφημία (δηλ. αντίθεο σύστημα).** Και:

Την αιματοχυσία από εμφύλιες μάχες (μεταξύ των Χριστιανικών λαών) τον 20ό αιώνα προβλέπει και ο Ζ χρησμός (ΑΙΜΑ): ...**«Οδυρμός θα επικρατήσει περί τον μακρυνό Κάππα χρόνο (20ό αιώνα). Διότι σφαγές θα γίνουν σε σένα και έκχυση αιμάτων. Και προς μάχη εμφύλιο οργανωμένοι»...**<sup>59</sup>

Να σημειωθεί ότι η Κων/πολη είναι επτάλοφη πόλη, αλλά και ο κόσμος ολόκληρος κατ' επέκταση, στον οποίο ξεχωρίζουν 7 ισχυρά βασίλεια (τώρα ονομάζονται **G-7**), ενώ μέσα στον χρόνο έκαναν ήδη την εμφάνισή τους οι 7 αυτοκρατορίες του κακού. Αυτή είναι **φοβερής ακριβείας προφητεία περί κομμουνισμού** (αρχίζει με Κ), του συμβόλου του (δρεπανιού), και της εποχής που θα ευφημίζεται (20ου αιώνα), κατά την οποία και θα καταπέσει το βλάσφημο και άδικο αυτό σύστημα!! Σημειωτέον ότι και η Μόσχα είναι επτάλοφη!

**2.23. Ολοκληρώνοντας**, λέμε ότι από την αρχή περίπου του 20ού αιώνα, ξεκινούν οι μεγάλοι «θερισμοί», οπότε παρουσιάζεται και το σύμβολό τους το σφυροδρέπανο. Ακόμα μεγαλύτερες μάχες, με αλληλοσφαγές των λαών, θα γίνουν την εποχή του τελικού Αντιχρίστου, πολύ κοντά στη 2α Παρουσία. Τότε το αίμα από το πατητήρι της οργής του Θεού θα φτάσει μέχρι τα χαλινάρια των ίππων (το επιτελείο του Αντιχρίστου) σε απόσταση χιλίων εξακοσίων σταδίων (δηλ. σε όλη τη γη που τότε θα διοικεί ο Αντίχριστος), όπως είπε ο Ιωάννης. Κέντρο του πολέμου θα είναι η **κοιλιάδα του Ιωσαφάτ**<sup>60</sup> έξω από την Ιερουσαλήμ, κατά τον προφήτη Ιωήλ, ο οποίος βεβαιώνει ότι **«έγγυς ημέρα Κυρίου έν τῆ κοιλάδι τῆς δίκης»**. (Ιωήλ 4:14)



Η κοιλάδα Ιωσαφάτ άνω.

Σε όραμά του ο άγιος Νήφων Κωνσταντιανής βλέπει τον Κύριο να προστάζει τον αρχάγγελο: **«Μιχαήλ, Μιχαήλ, άρχοντα της διαθήκης, παράλαβε με το τάγμα σου τον πυρίμορφο θρόνο της δόξης μου και πήγαινε στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ. Εκεί θα τον εγκαταστήσεις σαν πρώτο σημάδι της παρουσίας μου. Γιατί πλησιάζει η ώρα που θα λάβει καθένας κατά τα έργα του»**.<sup>61</sup> Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης σε δικό του όραμα<sup>62</sup> είδε το τέλος του Αντιχρίστου και των ανθρώπων του στην Ιερουσαλήμ, αλλά και

πολύ αίμα Χριστιανών γύρω της, από τους διωγμούς που προηγήθηκαν.

<sup>59</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/08\\_Xrismoioi.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/08_Xrismoioi.pdf) σελ.3η (6 1). Αυτά από τη μεριά των θρύλων περισσότερο παρά προφητειών, που πρόβλεψαν όμως σωστά τους (σφυρο)δρεπανωτούς θερισμούς!

<sup>60</sup> Αυτή **«κείται μεταξύ Ίερουσαλήμ και του ὄρους τῶν ἐλαιῶν»** λέει ο Βυζαντινός ιστορικός Ευσέβιος.

<sup>61</sup> Διαβάστε όλο το όραμα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf)

<sup>62</sup> **«Ξαφνικά, ένα βουητό από κεραυνό αντήχησε, και χιλιάδες αναλαμπές αστραπών άρχισαν να αναβοσβήνουν. Βέλη άρχισαν να χτυπούν τους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Έπειτα, ένα μεγάλο φλεγόμενο βέλος άστραψε και χτύπησε τον ίδιο τον Αντίχριστο στο κεφάλι. Καθώς κουνούσε το χέρι του, το στέμμα του έπεσε και συνετρίβη στο έδαφος. Μετά εκατομμύρια πουλιά πέταξαν και κούρνιασαν στους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Ένωσα τον γέροντα (άγιο Σεραφείμ του Σαρῶφ) να με παίρνει από το χέρι. Προχωρήσαμε περισσότερο, και εγώ είδα πάλι πολύ αίμα Χριστιανών. Ήταν εδώ που θυμήθηκα τα λόγια του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο βιβλίο της Αποκάλυψης ότι το αίμα θα έφτανε ως το χαλινάρι του ίππου. Σκέφτηκα: «Θεέ μου, σώσε μας»!**

[https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag\\_I\\_Krostand-auton.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf)



Επομένως, σε όλη τη γη, αλλά κυρίως κοντά στην Ιερουσαλήμ και στην κοιλάδα της Δίκης, άλλοι «θερίστηκαν» για να μπουκ στεφανωμένοι στη Βασιλεία των Ουρανών και άλλοι, ως άνθρωποι του Αντιχρίστου «θερίζονται» για να μπουκ «στο πατητήρι του Θεού» δηλ. στην καταπίεση των αιωνίων βασάνων της Κόλασης, θυμίζοντας με το πλήθος του αίματος ότι «**το αίμα θα έφτανε ως τα χαλινάρια των ίππων**». (14:20).

Η περιγραφή της τιμωρίας των αντιχρίστων από τον άγιο Νήφωνα: «**ξαφνικά άρχισαν να γίνονται σεισμοί, βροντές και αστραπές στην κοιλάδα της Δίκης και στον αιθέρα, ώστε κατατρόμαξαν όλοι**», είναι βασικά ή ίδια με αυτή του Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης: «**Ξαφνικά, ένα βουητό από κεραυνούς αντήχησε, και χιλιάδες αναλαμπές αστραπών άρχισαν να αναβοσβήνουν. Βέλη άρχισαν να χτυπούν τους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Έπειτα, ένα μεγάλο φλεγόμενο βέλος άστραψε και χτύπησε τον ίδιο τον Αντίχριστο στο κεφάλι. Καθώς κουνούσε το χέρι του, το στέμμα του έπεσε και συνετρίβη στο έδαφος**». (18)

Μετά τον μεγάλο «**θερισμό**» στην κοιλάδα της Δίκης, του Αντιχρίστου και των ανθρώπων του, φαίνεται ο **Τίμιος Σταυρός** στον Ουρανό, όπως είδε κι ο άγιος Νήφων, σημείο ότι ακολουθεί η 2α Παρουσία. Διότι γνωρίζουμε και από τον προφήτη Δανιήλ ότι ο φόνος του Αντιχρίστου γίνεται λίγες μόνο μέρες πριν τη 2α Παρουσία.<sup>63</sup>

Η αγία Ματρώνα της Μόσχας έλεγε ότι «**θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλιοί (κομμουνιστές) και η κατάσταση θα γίνει χειρότερη από πρώτα**»...<sup>64</sup> Και τότε πάλι θα γίνονται διωγμοί των Χριστιανών. Αυτά θα συμβούν μετά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας. Κατόπιν θα γίνουν νέοι πόλεμοι στους οποίους «**οι βασιλείς οι από Ανατολής Ηλίου**» (Αποκ. 16:12), δηλ. η Κίνα (στην οποία ακόμη κυβερνάει κομμουνιστικό κόμμα με σφυροδρέπανο!) και οι σύμμαχοί της θα προσπαθήσουν να καταλάβουν όλο τον πλανήτη. «**Το τέλος θα έρθει διά της Κίνας**» είχε πει ο άγιος Αριστοκλής της Μόσχας και το ανέφερε σε ομιλία του ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ το 1981.<sup>65</sup>



**Ένας πολύ μεγάλος «θερισμός» έρχεται στην εποχή μας:** Ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος. Θα είναι μια πολύ ισχυρή κρίση του Θεού για όλα τα έθνη, γιατί μόνο από τα όπλα θα φονευθεί το τρίτο της ανθρωπότητας, λέει η Αποκάλυψη, και η μεγάλη μάχη θα γίνει πάλι στην περιοχή της κοιλάδας του Ιωσαφάτ (έξω από την Ιερουσαλήμ) η οποία ονομάζεται και **Κοιλάδα Κλαυθμώνος, Χείμαρρος των Κέδρων ή Πύρινος Ποταμός**, συνορεύει με την περιοχή που ονομάζεται **Γέεννα** (Κόλαση), και καταλήγει στη **Νεκρά θάλασσα**. Για τη μάχη αυτή,<sup>66</sup> έχει πει και ο προφήτης Ιεζεκιήλ (κεφ. 38 & 39), και πολλά από όσα λέει εξήγησε ο άγιος Παΐσιος, όπως είναι γνωστό από πλήθος μαρτυριών, αλλά αυτές οι λεπτομέρειες δεν είναι του παρόντος. Εμείς μόνο να επισημάνουμε ότι ο αρχηγός του πολέμου θα είναι άθεος,<sup>67</sup> για να κριθούν και **οι ήδη νεκροί πνευματικά** αμετανόητοι ασεβείς μαζί με τους σοδομιστές, στην περιοχή των παλιών Σοδόμων και Γομόρρας, δίπλα στη **Νεκρά θάλασσα**. Τώρα δεν μεταφέρεται, όπως στο τέλος του κόσμου, ο θρόνος του Χριστού στην περιοχή της κρίσης, διότι υπάρχει ήδη, και είναι ο Πανάγιος Τάφος στα Ιεροσόλυμα από τον οποίο δεν έχει φύγει η χάρη, όπως θα συμβεί (συγκραταβατικά) επί τελικού Αντιχρίστου, μέχρι την ώρα της θανάτωσής του. Σωστά έλεγε ο Κύπριος Κυριάκος Τσίτσικας: «**Παγκόσμιος Πόλεμος, Πανάγιος Τάφος**»! [link](#)

<sup>63</sup> Δείτε στο ΣΤ Τεύχος της Αποκάλυψης σελ. 18-23: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf) Επομένως να μη νομίζουμε ότι η 2α Παρουσία θα γίνει στην κοιλάδα Ιωσαφάτ, αλλά η εκεί κρίση των εθνών κατά τον Ιωήλ ή «θερισμός» κατά την Αποκάλυψη, είναι ένα «**πρώτο σημάδι της**».

<sup>64</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

<sup>65</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/15\\_mellon\\_Rwsias\\_epanemfanisi.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/15_mellon_Rwsias_epanemfanisi.pdf) Δείτε επίσης: Τα 3 τραίνα και ο πυρηνικός πόλεμος, με αποκαλύψεις του γέρ. Νικολάου: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html)

<sup>66</sup> Που είναι και πνευματική μάχη, όπως και η αντίστοιχη στο τέλος του κόσμου, για την οποία είδαμε ότι προφητεύει ο Ιωήλ, γι' αυτές και ο Ιεζεκιήλ επιβεβαιώνει ότι η νίκη θα είναι του Κυρίου. Για τον πνευματικό χαρακτήρα, που δεν είναι ο μόνος δείτε: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/13\\_Gog-Armagedon.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf)

<sup>67</sup> «Δύσει ο προφητεύων» λέει ο άγιος Μεθόδιος, και γι' αυτό θα φταίει ο πάπας όπως είπε ο άγιος Κοσμάς.

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η κρίση (ή δίκη) γίνεται από τον Κύριο με βάση τις εντολές Του και όχι με βάση τους γήινους νόμους που ήδη εναντιώνονται στις πιο πολλές από αυτές. **«Αυτός που λέγει, "Τον γνώρισα", και δεν τηρεί τις εντολές Του, είναι ψεύτης, και δεν υπάρχει σ' αυτόν η αλήθεια (του Θεού)»**, λέει ο Ιωάννης ο Θεολόγος. (1η Ιω 2:4).

Είναι επομένως οι «θερισμοί» δικαίων και αδικών στη γη αποτέλεσμα της κρίσης που γίνεται πρώτα σε πνευματικό επίπεδο, δηλ. στις ψυχές των ανθρώπων, που δέχονται ή όχι το λόγο του Θεού και αναλόγως τον εφαρμόζουν ή όχι στη ζωή τους. Γι' αυτό και **ο λόγος του Θεού είναι σαν δρεπάνι** που τάχιστα ξεχωρίζει ποιοι είναι πιστοί, και τους καθαρίζει από αμαρτίες, και ποιοι όχι. **«Αυτός (ο λόγος) είναι που τον είδε να πετάει σε σχήμα δρεπάνου ο θαυμαστός Ζαχαρίας (ο προφήτης). Διότι θερίζει κάθε κακία και αγνωσία ο λόγος του Θεού»**,<sup>68</sup> λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Ο Ζαχαρίας είπε: **«Ἐγὼ ὀρῶ δρέπανον πετόμενον μήκος πήχεων εἴκοσι καὶ πλάτος πήχεων δέκα»**. (Ζαχ. 5:2). Το ιπτάμενο δρεπάνι του Ζαχαρία έχει **«πλάτος 10 πήχεων»** διότι **«εις δεκάδα εντολών πλατύνεται ο λόγος του Θεού»**, εξηγεί ο άγιος Μάξιμος. Επίσης προσθέτει: **«Με το να γίνει τέλειος άνθρωπος (ο Υιός και Λόγος) "αποκτάει μήκος" εἴκοσι πήχεις, για τη σύνθεση των (5) αισθήσεων με τα (4) στοιχεία, προς δημιουργία σώματος... πέντε δὲ ἐπὶ τέσσαρα συντιθέμενα κάνει σαφῶς τον αριθμὸ εἴκοσι (5x4=20)»**.<sup>69</sup> Είναι **ιπτάμενο το δρεπάνι** που συμβολίζει το λόγο του Θεού **«διὰ το ὅτι δεν ἔχει κάτι ἐπίγειο καὶ διὰ το ταχύ καὶ ἀπότομο της κίνησης... Διότι τίποτα δεν είναι ταχύτερο ἀπὸ του να πιστεύεις καὶ τίποτα δεν είναι ευκολότερο ἀπὸ το να ομολογῆς τη χάρη του πιστευθέντος διὰ του στόματος»**.<sup>70</sup> Συνεπῶς, ανάλογα με το πως δέχονται οι άνθρωποι το «ιπτάμενο δρεπάνι» του λόγου του Θεού, μετέχουν (ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα) στον «θερισμό» των δικαίων που θα ἔχουν αἰώνια ἀνάπαυση ἢ στον θερισμὸ των αμαρτωλῶν που θα βρεθῶν ξαφνικά καταπιεζόμενοι ἀπὸ αἰώνια βάσανα. Το δρεπάνι επομένως δεν είναι ἀπὸ μόνο του ἓνα κακὸ εργαλεῖο ἢ σύμβολο, ἀλλὰ αποκτάει κακὸ χαρακτήρα ἀπὸ τότε που συνδέεται με τὴν ἀσέβεια, ὅπως στην περίπτωση του ἀθεϊστικοῦ κομμουνισμοῦ. Τότε γίνεται καὶ **σύμβολο του ἀγῶνα του διαβόλου** να «θερίσει» ὅσους βρει ἀμετανόητους καὶ να τους πάρει μαζί του στα αἰώνια βάσανα.

**Το σφυρί, που συμβολίζει ἀπότομη βία, δηλώνει τὴν ἔντονη ἀσκηση πίεσης μέσα στο πατητήρι των βασάνων**, ἡ ὁποία μάλιστα ἔρχεται ξαφνικά, σαν σφυριά, πάνω στους αμαρτωλούς, μετὰ ἓνα ἀπροσδόκητο θάνατο. Το σφυροδρέπανο, σαν σύμβολο, προειδοποιεῖ ἀπὸ μόνο του, για ἐπερχόμενους **βίαιους «θερισμούς»**. Καὶ ἡ ἐμφάνιση των σφυροδρεπάνων σε κόκκινο φόντο, ως συμβόλων ἀθεϊστικῶν κινήματων, μας δείχνει με ἀρχὴ τον 20ὸ αἰῶνα τους μεγάλους αιματηροὺς «θερισμούς», διὰ πολέμων καὶ ἐπαναστάσεων, μέχρι τὴ Συντέλεια.

**Αὐτὸ το (9ο) τεύχος:**

[https://www.indleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.indleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)

8 / 21 Νοεμβρίου 2018

Αρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ

**Λεόντιος Μοναχὸς Διονυσιάτης**

*www.indleo.gr*

<sup>68</sup> «Οὗτός ἐστιν ὃν εἶδε σχήματι δρεπάνου πετόμενον ὁ θαυμαστός Ζαχαρίας· ἔκθεριστικός γὰρ πάσης κακίας τε καὶ ἀγνωσίας ἐστὶν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος». (Προς Θαλάσσιον, στην 62α ἐρώτηση).

<sup>69</sup> «Ἴς δὲ γενόμενος σὰρξ ὁ αὐτὸς καὶ τελειῶς ἐνανθρωπήσας εἰς εἴκοσι πήχεις μήκυνεται διὰ τὴν ἐπ' αἰσθήσεσι τῶν στοιχείων πρὸς γένεσιν σώματος σύνθεσιν· πέντε γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑπάρχουσι καὶ τέσσαρα τυγχάνει τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν κατὰ σύνοδον ἢ τῶν ἀνθρώπων συνέστηκε φύσις· πέντε δὲ ἐπὶ τέσσαρα συντιθέμενα ποιεῖ τὸν εἴκοσι σαφῶς ἀριθμὸν».

<sup>70</sup> «Πετόμενον δὲ διὰ τε τὸ μηδὲν ἔχειν ἐπίγειον διὰ τε τὸ ταχύ καὶ ὀξυκίνητον καί, συνελόντα φάναί, συντετημένον τοῦ λόγου καὶ πᾶσαν τὴν τῶν ὄντων σωτηρίαν μόνῃ περιγράφον τῇ καρδίᾳ τῶν σωζομένων κατὰ μόνῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαθὴν συνειδησὶν συνεχομένην. Οὐδὲν γὰρ τοῦ πιστεύειν ταχύτερον καὶ τοῦ διὰ στόματος ὁμολογεῖν τοῦ πιστευθέντος τὴν χάριν ἐστὶν εὐκολώτερον»...

### Προηγούμενα τεύχη:

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)

[https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

**Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:** <https://www.imdleio.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

**συνεχίζεται...**

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

### Ε ν ό τ η τ ε ς :

	Σελίς
1.01. Η ωδή των «144.000».	3
1.02. Οι 144.000 βαθύτερα, σε σχέση με την αρετή τους	5
1.03. Η Θεοτόκος αρχηγός των 144.000 αμώμων ακολούθων του Χριστού	6
1.04. Η άσκηση μπορεί να καθαρίσει τον άνθρωπο και να τον κάνει άμωμο	7
1.05. Τίμιος Πρόδρομος και προφήτης Ηλίας	8
1.06. Δεν ήταν μόνο άνδρες οι «144.000»	9
1.10. Τα μηνύματα των 3 αγγέλων. Ο πρώτος άγγελος	10
1.11. Ο δεύτερος άγγελος	12
1.12. Ο τρίτος άγγελος	14
1.13. Διευκρινιστική παρένθεση	15
1.14. Οι τιμωρίες	16
Η συνέχεια του κειμένου: <b>Ο θερισμός και ο τρύγος της γης</b>	18
2.20. Η «νεφέλη» και ο καθήμενος επ' αυτής	18
2.21. Οι δύο θερισμοί	19
2.22. Το δρεπάνι σαν σύμβολο του «θερισμού» ανθρωπίνων ζωών	22
2.23. Ολοκληρώνοντας & το δρεπάνι σαν σύμβολο του λόγου του Θεού	24